

ŠALEŠKI RUDAR

CASOPIS JE IZHAJAL KOT »RUDAR«,
GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA RUDNIKA
LIGNITA VELENJE. — OD 1. MAJA 1965 DALJE
GA IZDAJA OBČINSKI ODBOR SZDL VELENJE

GLAVNI IN ODGOVORNI UREDNIK
LJUBAN NARAKS

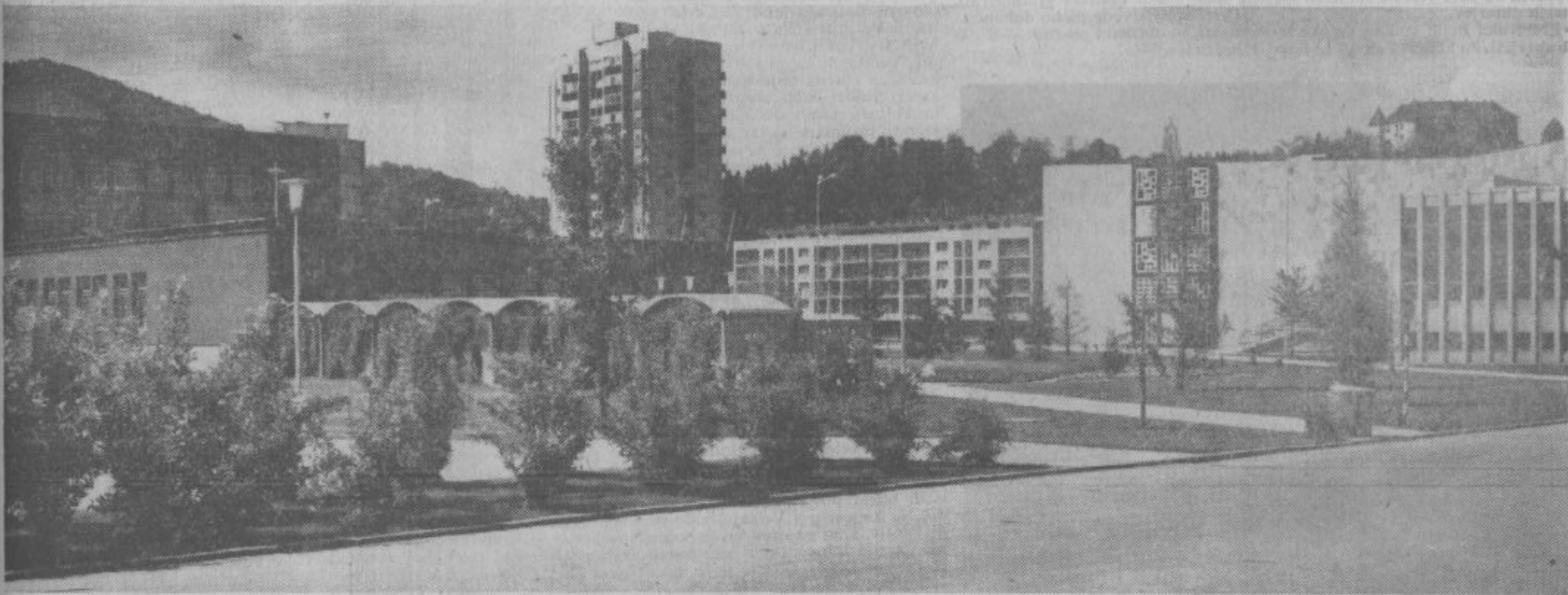
TEHNIČNI UREDNIK IVAN FIJAVZ

29. junij — 1967 — LETO II. ST. 12 (52)

CENA 30 NOVIH PAR ALI 30 STARIH DIN

POSTNINA PLACANA V GOTOVINI

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VELENJE

OBUDITE STARE SPOMINE

V imenu Slovenske izseljenske matice pozdravljam vse rojake slovenskega rodu, ki ste prišli s svojimi potomci iz bližnjih evropskih in daljnih prekomorskih dežel, ter vse druge, ki so prišli z vami na počitnice v Jugoslavijo.

Zelo smo veseli, da boste preživeli počitnice v naših krajih, kjer je potekala vaša mladost. Večina izmed vas že leta in desetletja živite v evropskih in prekomorskih deželah, ki so vam dale kruh za vse življenje. Toda vsa ta dolga leta je živel v vas spomin na rodno deželo. Vsa ta dolga leta ste želeli obiskati svoj rodni kraj ali rodni kraj svojih prednikov. Odločili ste se in prišli. Iskreno želimo, da bi preživeli čas, ki ste ga namenili za počitnice v Jugoslaviji, kar najlepše! Pozabite na skrbi in predajte se starim spominom, toda oglejte si tudi naš novi čas in naš napredek!

Pozdravljamo tudi vse tiste, ki niso prišli in mnogi izmed njih ne bodo nikdar prišli, in jim bo želja ostala neizpolnjena!

Pozdravljamo slovenski oktet iz Pittsburgha, ki je na turneji po Sloveniji tako razveselil naše ljudstvo. Hkrati se spominjamo vseh izseljenskih zborov, ki v zamejstvu ohranjajo slovensko pesem drugemu in tretjemu rodu in širijo slovensko kulturo po svetu.

Pozdravljamo in želimo prijetne počitnice našim delavcem, ki delajo po deloviščih Evrope in drugih dežel! Veseli smo, da vas poznajo kot zanesljive delavce, odlične strokovnjake in da dobro zaslužite.

S posebnim veseljem pozdravljamo predstavnike tretjega in četrtega rodu naših prvih izseljencev in smo ponosni, da se je drugi in tretji rod dobro uveljavil v svetu. Tako se nadaljuje in stopnjuje v njih delovni sloves prve generacije naših izseljencev, ki so se po svoji delavnosti, poštenosti, sposobnosti in kulturnem življenju že ob naseljevanju odlikovali med drugimi naseljenci v tistem času. Pokazali ste izredno sposobnost

premagati največje težave na poti do boljšega življenja. Prilagodili ste se v najtežjih pogojih, pri tem pa ohranili svojo narodnost, svoj jezik, svojo nacionalno kulturo ter jo zvesto predajali novim generacijam.

Iskreno čustvo do rodne dežele, do Jugoslavije, je v veliki večini lastno vsem našim ljudem, ki živijo v tujini. Mnogo je dokazov tega vašega iskrenega čustva. Čeprav ste v veliki večini državljani drugih držav, vendar radi navajate svoje poreklo, ker veste, da se Jugoslavija po svojih močeh priza-

deva za ohranitev miru na svetu, kar je največji interes današnjega človečanstva. Vaša iskrena čustva do stare domovine krepijo vezi med narodi Jugoslavije in narodi dežel, v katerih živite vi.

Naj vam bo bivanje v Jugoslaviji najprijetnejše doživetje, najboljši oddih, in naj se vam uresniči želje, s katerimi ste odšli na pot v rodno deželo!

ZIMA VRSCAJ

predsednica
Slovenske
izseljenske matice

LEPO POZDRAVLJENI

DRAGI ROJAKI!

Vsako leto prireja Slovenska izseljenska matca piknike — kulturne prireditve — za vas dragi rojaki, ki se še vedno radi vračate v svojo staro domovino. Letošnja prireditev je dvanaajsta po vrsti in naši kulturni in turistični delavci so prevzeli nalogo, da bodo stvar izpeljali. Prizadevali smo si, da bi vam, ki vas je usoda in boj za življenje

razgnal po svetu od Evrope do Amerike, pripravili tople sprejem in vam ob dnevu, ki je vaš pa tudi naš, pričarali kosček domovine. Domovina in ljubezen do nje je le ena; kjerkoli je človek, vedno se rad vrača tja, kjer je njemu ali njegovim prednikom — tekla zibel. Vas je življenje pregnalo od tod, toda nismo vas pozabili in to vam želimo na skromen način dokazati. Kako nam bo uspelo, presodite sami.

Malo vas je, ki poznate naš kraj od prej, tisti, pa, ki ste ga poznali boste lahko ocenili, kaj zmorejo pridne roke. Krempko smo zavili rokave, da bi si ustvarili boljše in lepše življenje, toda ne samo zase. Z delom in uspehi smo želeli dokazati, kaj zmore naš slovenski človek. To smo želeli pokazati in upam, da smo delno tudi zato, da bi bili lahko vi ponosni na svojo domovino.

Z raznih koncev naše majhne domovine ste, vse pa nas veže ljubezen do slovenske besede in slovenske pesmi. Te pa smo pripravili kar precej in upam, da vam bo ugajala.

Vsem, ki prihajate od blizu in daleč, izrekam priščno dobrodošlico. Razvedrite se, poveselite, obudite spomine in naberite moči za ponovni spopad z življenjem. Če boste odšli dobre volje, bo to največje veselje za nas.

PETER KRAPEŽ

dipl. gozd. inženir,
predsednik Skupščine občine
Velenje

Dan rudarjev naš praznik

Ob praznovanju letošnjega 3. julija, stanovskega praznika naših rudarjev, nas vse skupaj preveva misel in želja, da smo in bomo tako kot doslej, uspešno premagovali vse težave in izpolnjevali vse naloge, ki nam jih je zastavljala naša družba in naša delovna in občinska skupnost.

Če se ozremo na prehojeno leto nazaj, verjetno, da ni med nami delavca, ki ne bi čutil, da je bila ravno ta pot izredno trda in težka ter je zahtevala od nas vseh, od našega kolektiva, veliko samopremagovanja in naporov. Boli objektivne kot subjektivne težave so zadale naš visoko rentabilnostni proizvodnji težke udarce, našim delavcem pa dajale iz dneva v dan tanjšo rezino kruha. Narasčanje velikih deponij lignita ni obetalo našemu kolektivu nič dobrega. Vsi smo ališali in brali kaj vse je temu bilo vzrok. Sami smo to tudi krepko občutili pri ne-

nebnem zmanjševanju delavnikov, kolektivnih dopustih in ne nazadnje z revidiranim planom, katerega posledica je bila tudi drugim, tudi ta, da smo morali po silil prilik s težkim srcem odpustiti z dela nekaj sto dobrih delovnih tovarišev ter jim preskrbeti kruh drugje.

Trdno združeni smo venjak rudarji premagali tudi te prehodne težave, ki so nam vtisnile nelagodno pečat odločnosti uspešno uresničevati proizvodne naloge in delati v temnih globinah za še boljše življenjske pogoje naše socialistične skupnosti.

Ob vsem tem lahko rečemo, da se proizvodnja in tržna situacija izboljšuje ter nam daje ob praznovanju našega stanovskega praznika trdno upanje za boljše in lepše življenje rudarja in za njegovo pravo vrednost in mesto, ki mu pripada v proletarski socialistični skupnosti.

PRVI AVTOBUS V BELIH VODAH

V nedeljo, 18. junija je pripeljal v Bele vode prvi avtobus. Ustavil se je pred Savinekovu domačijo, 600 metrov stran od šole. To je bil 41 sedežni avtobus »Ohrida«, last Ljubljana-transporta iz Kamnika.

Belovoščani so veseli, da je pripeljal v njihov kraj avtobus, čeprav ceste še niso dokončali. Praviijo, da so k temu pripomogli ravno vojaki inženirske enote Gubčeve brigade, ki so tri dni delali na trasi ceste. Ti so uredili serpentinno pod šolo in Hrastovje v dolžini 400 metrov. Opravili so dela vredna 2,5 milijona starih dinarjev.

Prebivalci Belih vod so vojake lepo sprejeli. Po končani akciji so ime-

li zabavno kulturno prireditev. Člani prosvetnega društva so odigrali »Herojko«. Sodelovali pa so tudi pionirji.

Delavci GG Nazarje so že začeli graditi most pri Grebenšku in najbolj zahtevni del ceste na Petelin-skem klancu. Ko bodo končali ta dela bodo začeli cestniše gramozirati.

Cesta v Bele vode pa bo dokončno urejena za občinski praznik — 8. oktobra letos.

Na sliki, prvi avtobus v Belih vodah

ŠOŠTANJČANI POZOR! Odločali boste sami

Znano vam je, da še ni odločeno kje bodo skozi Šoštanj zgradili novo cesto. Pripravljena sta dva predloga.

Ker je za Šoštanj zelo pomembno, kateri predlog bo sprejet, boste o tem sami odločali.

Naj še enkrat opozorimo, katera dva predloga za gradnjo ceste sta to:

1. Po prvem predlogu bi nova cesta (od Starega Velenja proti Pesju je že zgrajena) tekla vseskozi ob levem bregu Pake, mimo elektrarne, mimo Likovega obrata, lesne volne, preko nekdanje Ravljenove šole. Nadaljevala bi se naravnost po sedanjih Levitkovih ulici in nad Glavnim trgom mimo ambulantne naprej na Penk.

2. Po drugem predlogu bi pa cesta tudi tekla ob levem bregu Pake. Toda preden bi cesta prišla do Šoštanja, bi prečkala Pako in bi se nadaljevala v smeri kopališča. Pri kopališču bi bila nova cesta speljana na ulico Lole Ribarja, tako da bi šel promet mimo železniške in avtobusne postaje, mimo bencinske črpalke in trgovine, čez glavni most in po Glavnem trgu, nato pa desno mimo ambulantne proti Penku.

Mnenja so deljena. Eni so za prvi predlog, drugi zagovarjajo drugega.

Ce bi sklicali masovne sestanke, bi le nekaj ljudi diskutiralo, ostali pa bi se iz različnih razlogov ne javili k besedi. To je tudi razumljivo, saj vsi nismo navajeni diskutirati.

Zato smo se odločili za anketo.

Anketirali bomo približno 740 prebivalcev Šoštanja in sicer bodo prišli v potšev tisti, ki imajo volilno pravico.

Trenutno se po posebnem načinu že določa, kateri bodo tisti, ki bodo anketirani.

Zato Šoštanjčani pozor! Pretehtajte, kateri predlog bo Šoštanju bolj ustrejal!

To bo velika investicija in ne smete dopustiti, da bi bila slabo naložena.

Ceste ne gradimo le za nekaj let. Ko bo enkrat zgrajena, se ne bo dala več kar tako spreminjati.

Zato razmislite za kateri predlog bi se odločili!

Glavna prednost prvega predloga je ta, da bi cesta tekla mimo centra Šoštanja, ne pa skozi center. Glavna pomanjkljivost prvega predloga

pa je ta, da bi zaradi gradnje novega hladilnika pri Termoelektrarni Šoštanj lahko zgradili odsek, ki bi šel mimo novega hladilnika, šele leta 1970. (Prej bi se ta prostor pri termoelektrarni rabil za dovoz in odlaganje gradbenega materiala).

Glavna prednost drugega predloga je ta, da bi z gradnjo ceste ne bilo treba čakati, da se najprej zgradi nov hladilnik. Torej bi lahko cesto po tem predlogu zgradili prej. Glavna pomanjkljivost drugega predloga pa je ta, da bi ves glavni promet šel skozi center mesta (mimo kopališča, Kajuhovega doma, bencinske črpalke, čez Glavni trg mimo ambulantne proti Penku).

Kar se tiče cene, bi bila gradnja ceste po prvem predlogu cenejša za približno 61 milijonov starih dinarjev.

Seveda je še več razlogov, ki govorijo v korist prvega ali pa v korist drugega predloga. Vsak od obeh predlogov ima svoje prednosti in svoje pomanjkljivosti. Zato bo treba stvar dobro premisliti.

Prav zato bomo anketirali preko 700 Šoštanjčanov. Razmišljajte že sedaj, za kateri predlog boste v anketi glasovali.

Vse, ki bodo dobili na dom anketo, prosimo, da jo resno izpolnijo in pravočasno odpošljejo na uredništvo Saleškega rudarja.

- Opravljamo kmetijsko-strojne usluge
- Odkupujemo vse kmetijske pridelke in živino
- KMETIJSKA ZADRUGA ŠOŠTANJ**
- proizvodnima okolišema v Velenju in Smartnem ob Paki

Pomagajo naj tudi občani

NA ZADNJI SEJI OBČINSKE SKUPŠČINE JE ODBORNIK OBČINSKEGA ZBORA JOŽE MELANSEK OPOZORIL NA PEREC PROBLEM. VSE POGOSTEJE SE NAMREC DOGAJA, DA V NOČNEM ČASU NEZNANI STORILCI UNICUJEJO PROMETNE ZNAKE IN RAZNE NAPISNE TABLE, RUVAJO KOŠARICE ZA ODPADKE, POSKODUJEJO RAZGLASNE DESKE ITD. NAJVEČ TAKIH NAMERNIH POSKODB JE OKROG 1. IN 15. V MESECU, TO JE TAKRAT, KO JE V VEČINI PODJETIJ PLACHILNI DAN.

Popolnoma razumljivo je, da tako brezobzirno uničevanje družbene lastnine povzroča veliko škodo. Po podatkih komunalnega podjetja je obnova poškodovanih objektov samo v Velenju stala v zadnjih dveh letih več kot 1.100.000 starih dinarjev. Vendar to še ni vse. Zaradi do-ločenega števila objestnežev, marsikateri tujec slabo ocenjuje vzgojo in kulturo naših občanov, ko vidi razbite prometne znake, prevrnjene in izruvane košarice za odpadke itd. Uslužbenci postaje milice kljub vsem prizadevanjem teh storilcev še niso mogli odkriti. Miličnikov je premalo in preobremenjeni so z drugim delom, da bi mogli uspešno za-

sledovati te vrste prekrškov. STORILCE BODO NAJBREŽ ODKRILI LE, CE BOMO PRI TEM POMAGALI VSI OBČANI.

Občinska skupščina prosi vse občane, da pomagajo milici pri odkrivanju tovrstnih in drugih storilcev kaznivih dejanj z ovadbami in z obveščanjem o vsem, kar jim bo lahko koristilo pri njihovem težavnem delu pri odkrivanju družbeno negativnih pojavov.

Občinska skupščina upa, da bomo s skupnimi silami preprečili nadaljnje uničevanje družbene lastnine in s tem prispevali k lepšemu izgledu naših mest in krajev.

V VELENJU BO GOSTOVAL SLOVENSKI OKTET IZ AMERIKE

Slovenski oktet iz Pittsburgha, ZDA — bo na turneji po slovenskih mestih obiskal tudi Velenje. Pittsburski slovenski oktet bo priredil koncert v velenjskem kulturnem domu, 3. julija — na dan rudarjev.

Za svojo koncertno turnejo so izbrali bogat program narodnih pesmi. Na koncertu v Velenju bodo peli: Fantje, kam pa drev v vas pojdemo (Anton Jobst), Dobil sem pisemce (Oskar Drev), Gozdlič je že zelen (narodna, prir. Frank Bahor) Triglav (Jakob Aljaž), Po polju že rože cvetejo (narodna), Nocoj, pa oh nocoj (narodna), Večerna (L. V. Beethoven), Dalmatinski Sajkaš (F. Srabec), Bom pihnila luč (narodna, prir. Anton Schuhel), Adijo, pa zdrava ostani (narodna), Strunam (Davorin Jenko), Katra, (Pavle Kernjak), Pred mojo kajžo (Koroška narodna), Lipa (Davorin Jenko), Oj dekle, kaj si tak žalostno (Anton Schwab), Večer (narodna) in Venček slovenskih narodnih po prireditelja Franka Pahorja.

Pittsburski slovenski oktet so ustanovili leta 1964. Vzornike so imeli v našem vokalnem ansamblu Slovenskem oktetu, ki je gostoval leto dni pred ustanovitvijo v Pittsburghu. Zato so si nadelj tudi ime

Pittsburgh Slovenian Octet.

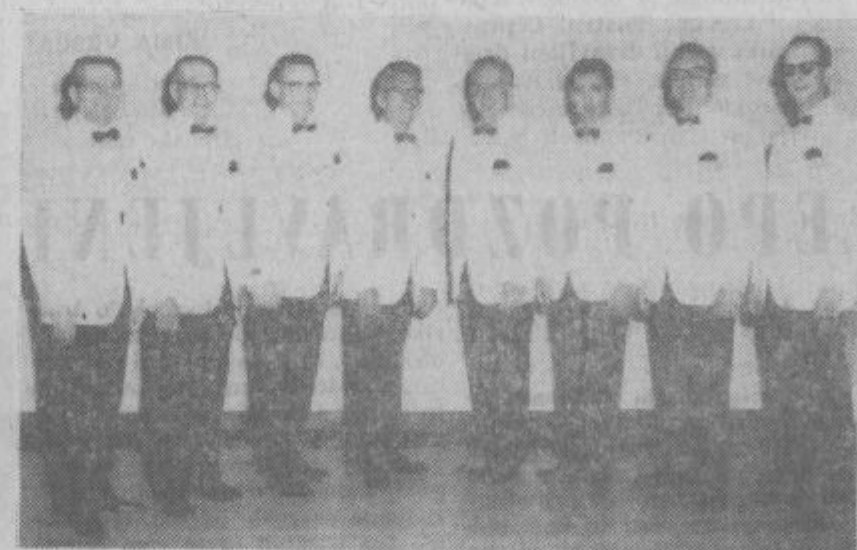
Večkrat so člani okteia že nastopali na raznih prireditvah v Pittsburghu in drugod. Oktobra lani pa so peli tudi na svečanem koncertu ob zaključku konverzije slovenske narodne podporne jednote.

Med našimi izseljenci je Pittsburski oktet zelo priljubljen, saj je najboljši vokalni ansambel, ki ga imajo slovenski izseljenci v vzhodnem delu ZDA.

Oktet prvič gostuje v Sloveniji. Na koncertni turneji je nastopil že v Kamniku, Crnomlju, Kočevju in na Jesenicah. Peli pa bodo še v Rogški Slatini, Ravnah na Koroškem in nazadnje še v Velenju. K nam so prišli na povabilo Slovenske izseljenske matice. Gostovanja so dokaz, da pri nas cenimo delo izseljen-skih skupin in želijo, da bi še dolgo ohranili in razširjali med rojaki slovensko besedo in pesem.

V Pittsburskem slovenskem oktetu pojejo: Frank Bahor in Joseph Cvetaš — prvi tenor, Joseph Lubich in John Umek — drugi tenor, Henry Kosoglow in Frank Stefancic — prvi bas, in Louis Skerlong — drugi bas.

Pevcem okteta iz Pittsburgha želimo v Velenju pristrčno dobrodošlico.

3. julija nas bodo obiskali pevci iz Amerike. Peli bodo v Velenjskem delavskem klubu

Italijanski sindikalisti obiskali Velenje

Delegacija italijanske sindikalne organizacije CGIL je pred dnevi obiskala Velenje. Vodil jo je Marcello Sighinolfi, generalni sekretar regionalnega komiteja CGIL — Emilia Romagna. V njej pa so bili tudi sekretarji pokrajinskih sindikalnih vodstev iz Ravenne, Ferrare in Regio Emilie.

Člani delegacije so si z zanimanjem ogledali Velenje in izrazili presenečenje nad urejenostjo in čistotno novega rudarskega mesta.

Ob slovesu je vodja delegacije Marcello Sighinolfi zavezal vsem delovnim ljudem naše komune veliko delovnih uspehov in izrazil željo po tesnejšem sodelovanju med delovnimi ljudmi Jugoslavije in Italije.

KOLIKŠNA SREDSTVA TURISTIČNIM DRUŠTVOM

Občinska skupščina je lansko leto odstopila 15 %, letos pa 10 % občinskega prometnega davka na alkoholne pijače turističnim društvoma v Velenju in Šoštanju za njihovo dejavnost. Vsakemu turističnemu društvu gre tisti del občinskega prometnega davka, ki je vplačan na njihovem območju. Turističnim društvom odstopa občinska skupščina tudi vse turistične takse od nočitev tujih in domačih gostov.

Na nedavni seji občinske skupščine sta obe društvi seznanili občinsko skupščino s svojimi načrti za uporabo sredstev, ki jih bodo dobile v letošnjem letu. Turistično društvo Velenje bo predvidoma do konca leta prejelo za svojo dejavnost iz tega naslova 6.000.000 starih dinarjev. Prejeta sredstva nameravajo porabiti za naslednje:

	S-din
— za turistični barvni film z naslovom »Weekend v Velenju«	2.400.000
— za II. mednarodno tekmovanje kotalkarjev	500.000
— za nastop dresiranih psov in konjev	50.000
— za Rally starih avtomobilov	300.000
— za mednarodni plesni turnir »Evropa pleše v Velenju«	1.000.000
— za tisk turističnega vodiča po Velenju	1.700.000

Turistično društvo Šoštanj pa bo imelo iz tega naslova dohodke v višini 4.000.000 S-dinarjev. Za založbo razglednic bodo porabili 1.200.000 S-dinarjev, za cestne reklamne table 500.000 S-dinarjev, za organizacijo nedeljskega piknika in plesa na vodi 300.000 S-dinarjev, ostala sredstva pa bodo porabili za ureditev Pustega gradu nad Šoštanjem in za nekatere druge pospeševalne ukrepe na področju turizma, del teh sredstev pa bodo prispevali tudi za modernizacijo ceste Šoštanj — Gorenje.

Odlikovani delavci

Predsednik občinske skupščine je pred dnevi izročil odlikovanja desetim zaslužnim delavcem, ki jih je predsednik republike odlikoval za vestno in požrtvovalno opravljanje njihovih delovnih dolžnosti ter za delo v samoupravnih organih in drugih organih.

Odlikovani so bili iz tovarne usnja Šoštanj: Mihael Brložnik, ki je prejel red dela s srebrnim vencem in Adolf Leskovšek, ki je prejel medaljo zasluge za narod, iz Rudnika lignita Velenje: Franc Hrusterl, Rudolf Kortnik in Karel Silih, ki so dobili red dela s srebrnim vencem ter Franc Pečecnik, Jože Švent in Mihael Brglez, ki so bili odlikovani z medaljo dela.

Medaljo dela sta prejela tudi Jože Plazl iz kmetijske zadruge Šoštanj ter Slavko Felcljan iz trgovskega podjetja »Bazen« Velenje.

Vsem odlikovancem iskreno čestitamo.

RAZGLAS

Po 6. točki navodila o postopku z najdenimi predmeti (Uradni list FLRJ, št. 93/49) objavlja oddelek za notranje zadeve Skupščine občine Velenje, da so bili na območju mesta Velenja in Šoštanja najdeni spodaj navedeni predmeti:

1. Sivo-črna denarnica, najdena v sprejemni pisarni. Prosimo lastnike teh predmetov, da jih dvignejo pri oddelku za notranje zadeve Skupščine občine Velenje v roku 6 mesecev po objavi tega razglasa. Po tem roku bodo ti predmeti last družbenega premoženja. Najdene predmete si lahko ogledate vsako sredo popoldne.

Načelnik
Martin Tovornik

PREMAGALI BOMO RAKA! PRAVIJO SVETOVNI ZNANSTVENIKI

3. nadaljevanje

Sovjetski znanstvenik poudarja, da so na živalih povzročili tumor s pomočjo nekaterih virusov, niso pa še dokazali vlogo virusov pri nastajanju tumorjev na človeškem organizmu. Bolj verjetno je — zatrjuje ta znanstvenik — da virusi povzročajo levkemijo.

Medtem pa ameriški znanstvenik Cowdry navaja odkritje ameriškega znanstvenika W. Burkitta, da neki virus povzroča v tropski Afriki množičen pojav raka na limfnem tkivu, posebno pri otrocih. Razen tega so ugotovili, da ta virus prenaša neki insekt, ki se hrani s krvjo.

Mnenja je, da to veliko odkritje daje upanje, da bodo v prihodnosti odkrili vzrok raka.

Vloga virusov kot povzročiteljev tumorja pa ostaja za znanstvenike še nadalje velika uganka.

KAJENJE POSPEŠUJE RAKA

Svetovni znanstveniki se strinjajo, da kajenje pospešuje raka, in ne samo na pljučih. Navajamo nekaj njihovih izjav: Prof. Larionov (SSSR): »Raziskave so pokazale, da raka na pljučih v največ primerih povzroča dolgotrajno kajenje. Rak v ustih je pogosten v SSSR, Angliji, ZDA in v nekaterih predelih in mestih Indije. Pogostost raka v nazadni navedenih krajih si razlagamo s krajšim navado, da žvečijo mešanico tobaka, pepela, apna in rastlinskega olja.«

Prof. Cowdry (ZDA): »Kakor v ZDA tako je tudi drugod znano, da intenzivno kajenje, ki traja dlje časa, predstavlja vožen čimtelj nastanka raka na bronhijih.«

Prof. Doll (Anglija): »Sodobna medicina razpolaga s kopico dokazov, da tobačni dim prispeva k razvoju raka v zgornjih dihalnih poteh in na prebavnih organih.«

Prof. Halpern (Francija): »Če je bolnik strasten kadilec in trpi zaradi kroničnega kašlja kadilcev, se mora njegov pljunek poslati na mikroskopsko analizo. Več kot polovico ameriških in angleških zdravnikov je opustilo kajenje, kar je očiten znak, da se strinjajo s poročili, ki govorijo, da tobak povzroča raka.«

UMRLJIVOST JE PRI KADILCIH VEČJA

Nekateri skeptiki pravijo, da znanstveniki ne morejo dokazati na živalih, da je tobak škodljiv, ker le-te ne kadijo. Takim zagovornikom tobaka odgovarja ameriški znanstvenik: »Zdi se mi, da je profesor medicinske akademije v Moskvi L. M. Sabad z uspehom naredil poskus tudi na živalih, ko jim je v bronhije vbrizgal rakave sestavine tobačnega dima. Ta poskus je razpršil ugovore tistih, ki branijo tobak in pravijo, da ni škodljiv.«

Ravnatelj angleškega inštituta za raziskovanje dr. Richard Doll je bil stvarnejši v svojem intervjuju. V svojem skoraj petnajstletnem raziskovanju se je na 40.000 primerih raka povsem prepričal, da je tobak škodljiv. Zabeleženi rezultati — tako pravi — so pokazali, da je smrtnost pri kadilcih za 19 odstotkov večja kot pri nekadilcih. Pri tem pa je treba pomeniti, da je umrljivost zaradi raka za 28 odstotkov večja pri tistih, ki kade cigarete.

Razen tega je razmerje med številom pokajenih cigaret in pojavom raka zelo vidno. Pri tistih, ki pokade nad 15 cigaret na dan, je umrljivost zaradi raka za 74 odstotkov večja kakor pri tistih, ki pokade manj kot 15 cigaret na dan, je pa še vedno za 71 odstotkov večja kot pri nekadilcih.

ZDRAVNIKI SO PRENEHALI KADITI

Prav tako so opazili veliko zmanjšanje umrljivosti pri tistih, ki so prenehali kaditi, v primerjavi z onimi, ki so še dalje kadili. Te analize, ki so jih skrbno proučili angleški zdravniki, so vplivale predvsem nanje. Tako je v sedmih letih prenehalo kaditi cigarete blizu 30 odstotkov zdravnikov; oprili pa so se pipe ali tomposa, ker sta manj škodljiva kot cigarete. Pred 15 leti je v Angliji od 31.000 zdravnikov — pri tem zdravnice niso vštete — prenehalo kaditi več kot polovica.

Dalje navaja prof. Doll, da so poskusi v angleških laboratorijih pokazali, da lahko katran iz tobačnega dima povzroči raka tudi na koži.

Znanstveniki opozarjajo kadilce, naj se varujejo pred kapeljivim strupom.

RAK, NAJNEVARNEJŠA BOLEZEN

Lanska Nobelova nagrada za medicino in fiziologijo je ker sta veliko prispevala k temeljnemu znanstvenemu raziskovanju. Vendar je nemogoče povedati, kako daleč smo te prišli od teh teoretičnih rezultatov k praktičnemu zdravljenju ljudi.

Prof. Peyton Rous je že leta 1910 odkril viruse, ki povzročajo tumor, pomen njegovega odkritja pa so spoznali šele v zadnjih desetih letih. Prof. Charles Haggins je izpolnil hormonsko zdravljenje raka na prostati.

Njune znanstvene metode veljajo za glavne metode sodobnega zdravljenja raka. Prizadevanja zdravnikov in biologov, ki so povezana s prizadevanji učenjakov v drugih vejah znanosti, se čedalje bolj osredotočujejo na področja škodljivih (malignih) oziroma nevarnih tumorjev.

Prevladuje mnenje, da je tumorjem samo v prejšnjem letu po vsem svetu podleglo blizu 2 milijona ljudi. Tako je rak postal najnevarnejša bolezen sodobnega človeštva.

DR. SABIN V BORBI PROTI RAKU

Znameniti iznajditelj vakcine proti poliomielitisu (otroški paralizi) dr. Albert Sabin je pred kratkim izjavil na tiskovni konferenci, da so njegova sedanja raziskovanja usmerjena na področje raka. Sedaj proučuje poseben virus, ki lahko pri nekaterih živalih povzroči tumorje. Prav ta virus dobimo tudi pri ljudeh, da katerih smo povzročili okužbo. Doktor Sabin misli, da bi z nadaljnjim raziskovanjem tega virusa lahko našli ključ za uspešen boj proti rakotvornim virusom.

Za vsak primer pa je dr. Sabin opozoril raziskovalce, naj se varujejo prenatrženih sklepov o pokončanju raka.

Po najnovejših poročilih se angleški znanstveniki trudijo, da bi skonstruirali nov stroj za oddajanje radiacij, posebno nevtronov. Prepričani so, da bodo čez tri leta izumili napravo, ki bo zaustavljala rast nekaterih nevarnih tumorjev dosti učinkoviteje, kakor pa to dosega s pomočjo rentgenskih žarkov.

Navedena mnenja in izkušnje nam dajejo upanje in pogum, ker se je pokazalo, da znanost ne pozna meja ne razlik v družbenih ureditvah, kadar gre za boj proti vsakršni vsega človeškega rodu.

— Svetovno javno mnenje pričakuje od nas — tako pravijo učenjaki — da bomo prišli do odločilnih rezultatov v boju proti vsem oblikam tumorjev. Kaj smemo torej pričakovati? —

Francoški akademik prof. Halpern sporoča, da smo lahko optimisti. »Prepričan sem,« zatrjuje »da bo človek premagal raka, kakor je na primer premagal otroško paralizo. To je le vprašanje časa.«

KONEC

Mimi

Malenšek

»Pomagal ti bom,« je rekel. »Kje pa te grize?«

Vse skupaj je bilo kot šala. Sala je bila tudi še potem, ko ji je pomagal sleči jopico in je stala na robu odra in jo stresala. Takrat pa jo je fant nanadoma prijel od zadaj za gole roke, se zasmel in jo — kakor bi se še zmeraj šalil — potegnil v dišečo mrvo. Izkopala se je ven, on pa jo je spet potisnil nazaj. Bila je neumna, razposajena, skoro otročja igra, dokler se ni Ciril zleknil zraven nje in jo začel poljubovati.

Takrat se je zavedala, da bi ga morala odriniti in mu nekaj povedati — nekaj... še sama ni vedela čisto dobro, kaj. Nekaj neizgovorljivega, kar je bilo čisto na dnu njene zavesti kot nekakšna težka usedlina. Seveda: morala bi reči, da je samo uboga tovarniška delavka brez staršev in da je prišla na kmetijo, da bi si lažje kupila nov plašč in čevlje... Vmes so ji v drobcih sekund, nabitih s Cirilovim vročim ljubovanjem kot z elektriko, prihajali v spomin odlomki neke povesti, ki jo je brala pod domačim orehom, ko ji je bilo nekako petnajst let. Dekle iz revne kočice in mlinarjev sin... Take reči so si lahko izmišljali samo pisatelji preteklih časov, ki so hoteli ljudi prepričati, da je svet lepši, kot je v resnici. Nikjer na svetu ni idiličnih zakotij in mlinarski sinovi se nikoli ne ženijo z dekleti brez dote. Vse to je nesmisel. Saj je celo Milan pobegnil, ko je mislil, da bo dobila otroka. In vendar se mu je ona predala tako vdano, kakor bi bila vse življenje čakala nanj! Mislija je, da mu poklanja dragocen dar, ki ga dekle more dati samo enkrat v življenju, on pa ga je sprejel kot nekaj samo ob sebi umrljivega — kakor kosilo, ki so ga v delavski menzi postavili preden na neposkobljano mizo. Se in še se je pokorila njegovi volji, nazadnje brez slasti, vsa trda od bojazni, ki je glodala v njej, njemu pa vsega tega ni bilo mar. Ležal je vznak na travi z rokami pod glavo in gledal v nebo, zraven pa ji je pripovedoval tisoč neumnosti, medtem ko je ona strahoma ugibala, kako se bo iztihotopila v svojo kamro. — Oh, vse to bi bila morala povedati Cirilu in še veliko drugega, namesto tega pa je rekla samo:

»Pusti me! Kaj če kdo pride!«

Njegove vroče dlani, puste od suhe mrve, so begale po njenem telesu, kakor bi bile neodvisne od njegove volje in bi si same izbirale pot, obraz je pritisnil tesno k njenemu in šepnil:

»Nikogar ne bo...«

»Lahko pride Podlesnica ali gospodar,« je spet rekla namesto tistega, kar bi bila morala reči.

»Ne, nikogar ne bo,« je ponovil in njegova usta so se vsesala v njeno. Gnetel ji je ustnice, dokler ji ni začel zastajati dih in se je tisto neizrekljivo, polno bojazni, odmaknilo daleč od nje. Tesno ob sebi je čutila njegovo sloko, skoro šibko telo in njegove tenke, mišičaste ude. Vztrepetala je v pričakovanju: zdaj ji bo razprl naročje! Roke je spustila v mrvo nad glavo kakor otrok, kadar zaspi. On je odtrgal svoje ustnice od njenih in v blestem somraku je videla, kako se je njegov lepi obraz spremenil in da se ji srečno smehlja. »Ti...« je šepnil in njegovi vroči, od sline vlažni zobje so se zagrizli v njeno razgaljeno ramo.

Gledala je v stare, očne prečnike pod slemenom in se vsa predala njegovi volji. Zraven ji je kakor iz velike daljave prihajala misel: Kaj ko bi se podrla streha na najo ali pa ko bi prišel gospodar? — Vedela je, da je to nesmiselno, toda bilo je prijetno misliti na teto, ki je

govorila, da bi se lahko podrl strop na nečistnike in hkrati vedeti, da se to ne bo zgodilo, ali pa da bi lahko gospodar vsak trenutek prišel a ga vendar ne bo. Pri tem pa je ves čas čutila, da se oder narahlo ziblje in da jo zibanje odnaša v nekaj nedolocenega, opojnega, kar je bilo čisto drugačno kot tisto pod češnjo.

Potem sta sedela v mrvi. Mihela si je vrgla jopico čez ramena in Ciril jo je objemal okrog pasu. V presledkih sta se smehljaje ozrla drug na drugega. Mihela je vsakokrat zardela in povsila oči, fant pa jo je molče tesneje privel k sebi. Božal je njeno vroča lica in potem jo je vprašal:

»A nisi huda name?«

Odkimala je. V njegovem glasu je bila globoka nežnost, ki jo je čisto prevzela. Tako ni še nihče govoril z njo — niti Viktor, ki je vendar želel, naj bi se poročila. Bilo je, kot da je Ciril dolgo pogrešal človeka, ki bi ga ljubil in se je ves spremenil, ko ga je našel.

»Torej me imaš rada?« je spet rekel.

Prikimala je. Ni mogla govoriti. Najraje bi se mu naslonila na ramo in jokala od sreče, bojazni, od vseh tistih čustev, ki so se nabrala v njej. Ciril ji je začel gladiti razmršene lase.

»Nikoli ne bom ljubil nobene druge,« je šepnil.

Poljubila ga je na lice. »Iti morava,« je rekla.

Vzdihnil je in vstal. Naglo se je spustil po lestvi na pod. Spodaj jo je počakal in ko je zlezla dol, jo je prestregel v naročje. »Tako si lahka kot ptička,« je rekel in se sproščeno zasmel.

Narezala sta visok kup rezance. Med delom sta se ves čas šalila. Oba sta čutila, da se je v njunem medsebojnem razmerju in sploh v njunem življenju nekaj spremenilo. Čutila sta se tesno povezana med seboj. Zvečer je bilo obema mučno, ko sta sedela pri večerji in si nista smela več pokazati, da sta se zvezala in si pomenita mnogo več kot zareki moradi ozéda, ki je godrnjal zaradi prežodeja zapadlega snega, ali stara Podlesnica, ki je široko sedla na toplo štedilnikovo ploščo in zadremala.

Od takrat je bilo zmeraj tako. Samo da se nista nič več mučila, ker sta morala svojo ljubezen skrivati pred drugimi. V čisto vsakdanjih besedah in pogledih, ki nikomur niso mogli ničesar izdati, sta znala najti poseben pomen, ki sta ga razumela samo onadva.

— Mihela je pogledala na uro. Kmalu bo pol štiri. Potem je pomislila, da bi mogla iti k Cirilu. Gospodarja najbrž še dolgo ne bo domov in kmalu se bo znočilo. Ob šestih bo treba nakrmiti živino in prašiče, potem pa zakuriti za večerjo. Se nikoli nista bila tako sama v hiši, kot zdaj.

Ni dolgo pomišljala, šla je. Na dvorišču je postala in pogledala proti vasi. Nikogar ni bilo na cesti. Za trenutek se je spet vzdramila v njej bojazni, da bi ju utegnil kdo presenetiti. Očitila si je, da bi se ne smela bati. Prej ali pozneje se bo tako razvedelo. Dokler se boji, pomeni da Cirilu ne zaupa popolnoma, ona pa mu mora zaupati. Kakšen smisel naj bi drugače imelo vse skupaj?

Nekaj časa je neodločno stala sredi dvorišča. Potem je odgnala strah in hitro stopila po stopnicah pred skladiščem v kamro, kjer je bil Ciril.

Fant je spal na postelji. Ni se zbudil, ko se mu je bližala. Obstala je in ga opazovala. Njegov obraz je bil miren in lep — nehoti se je spomnila, kako so mu včasih v razgovoru z očetom mišice ob ustih nemirno trzale in da se je zmeraj zdelo, kot bi hotel starcu zalučati v obraz hudo besedo, pa se je premagal in

jo potlačil vase. Opazovala je njegovo blede polt, temne sence pod očmi in majhno, nezacejeno brazgotino od britja na licu. Srce ji je začelo divje utripati. Sedla je na rob postelje in mu s prsti začela razčesavati kuštrave lase. Ciril se je zbudil in Mihela je skoro z začudenjem ugotovila, da ima čisto plave oči, zenice pa velike in črne od spanja — kakor da bi tega ne bila še nikoli prej videla. Ni se začudil, ko jo je ugledal ob sebi, samo nasmehnil se ji je in jo prijel za roko.

»Sama si prišla,« je rekel. Potem se je ozrl po zapuščenih sobi in obšla ga je zadrega, ker je prišla sem. Ogle doval je svojo sobico, kakor bi je še nikoli ne bil videl. Nenadoma je opazil, da so stene pobeljene strupeno zeleno in da je strop razpokan, povrh pa lisast od zamoka. Nad slabo posteljo sta v meščastem okviru prezebala sveta Ciril in Metod. Tudi Mihela je nehote sledila njegovemu pogledu in videla celo več kot on. Opazila je kup zarjavelih žebeljev, raztresenih po okenski polici, starinsko skrinjo, poslikano z narodnim vzorcem, rjav vojaški kovček, odprto obleko za omaro in delovno obleko, vrženo čez naslonjalo polomljenega stola, kup razmetanih čevljev pod posteljo in prazne vreče v kotu. Doslej se nikoli ni bila v tej sobi. Gospodar ji ni ukazal, naj jo pospravi, sama pa si ni upala sem. Zdaj je videla, da je zelo bedna, bolj podobna kamri zanikrnega hlapca kot sobi domačega sina. Fant jo je gledal in kakor bi uganil njene misli, je rekel:

»Raje spim tu, kot v hiši. Pospravljeno pa ni. Odkar je mama zbolela, mi je niso več pospravili.«

Mihela je v zadregi pogledala v umazani pod in menila:

»Bom pa jaz pospravila.«

»Ne bi bilo slabo,« je menil on.

Toda to ni bilo tisto, o čemer bi bila oba rada govorila. A zmeraj spet se jima je dogajalo, da sta bila kakor uklenjena v množico brezpomembnih besed, ki nikoli niso mogle izraziti tistega, kar sta nosila v sebi in bi si rada pripovedovala kar naprej. Ciril se je napol dvignil na postelji in menil:

»Da si le prišla...«

»Nikogar ni doma,« je rekla. Gledala je temne sence pod njegovimi očmi, ki so bile zdaj bolj vidne kot prej, ko je spal. »Sinoči si pil, Ciril,« je menila oprezno.

»Ni bilo sile,« je osramočeno odvrnil fant. Trenutek je molčal, potem je naglo vrgel odejo s sebe in vstal. Mihela je videla, da je oblečen, samo suknjič in čevlje je odložil. V zmečkani srajci in povlajanih hlačah je bil videti zanikrni. Šel je k oknu in se zagledal v sivino pustega popoldneva na mračnem dvorišču. Ne da bi se ozrl, je rekel:

»Nisem bil pijan. Ana nam po enajsti ni hotela več dati priče.«

Uthnil je, nato pa izbruhnil tako sunkoma, kakor bi se utrgal plaz s strmega pobočja: »Hudiča, kaj pa moreš drugega? Če pa stari ne da miru! Če nikoli ne da miru!«

»A sta se sporekla?« je vprašala oprezno.

»Pravzaprav — ne. Samo prenašati ga ne morem več! Zmeraj eno goni: — Za nobeno rabo nisi! — Ali pa: — Ko mene ne bi več, bo grunt vzel hudič! Na tem dvorišču bodo rastle koprive! — Tako govori že deset let, grunta pa se zmeraj ni vzel hudič! Navsezadnje ne moreš več prenašati! Saj je tako, kot da jaz sploh nisem nič in nihče. Samo zaradi grutna sem tu! Kakor slamoreznica na podu! Da, kakor slamoreznica!«

Mihela ni vedela, kaj naj mu reče. »Bolje bi bil storil, da bi bil opoldne šel pokladiti živini,« je menila. »Gospodar se je jezil, ker je moral opravljeni čisto sam.«

»Nisem maral nore, ker bi se gotovo začela pripraviti.«

»Oh — ali mu ne moreš nobene zamolčati?«

Fant je ježno stresel z glavo. »Saj meni ni do prepira!

Stari ga sam išče! Odkar je Miha šel, je zmeraj tak! No, če bi bil jaz ob koncu vojne starejši, bi tudi ne čakal doma! Takrat si si lahko pomagal, danes je težje. Pa tudi še zdaj... Povsod bi mi bilo bolje, kot tu! Saj bi lahko postal sofer ali kaj podobnega. Tovorni avto znam voziti in izpit za luksuzni avto bi naredil mimogrede. Sofer je še zmeraj več kot hlapec na gruntu svojega lastnega očeta!«

Mihela mu ni odgovorila. V tem ga ni mogla razumeti. Ni se ji zdelo tragično, da je privezan na grunt. Ona je privezana na tovarno. Druga dekleta tudi. Vsako jutro prihajajo od vseh strani, peši, s kolesi, z vlakom, in vsako popoldne ob dveh odhajajo. Takrat jih zamenjajo druge. Najbrž pa se nobena ne počuti kot sužnja. Ciril pa griže okrog sebe kot priklenjen pes.

O teh rečeh je razmišljala bolj z razumom kot s čustvom. To je bil trezen razum revnega dekleta, ki si nikoli ni smela delati utvar. Kot otrok je komaj čakala, da bo odrasla šoli in šla za zaslužkom. Zaslužek je pomenil kdaj pa kdaj novo obleko, pomenil je, da bo postala enaka drugim dekletom in da ne bo več tako boleče odvisna od tete, ki ji je očitala vsak grizljaj. Čudno, da Ciril ne razume, da pravzaprav dela sam zase! Saj bo vendar dobil enega najboljših gruntov v vasi! Torej bi bilo bolje, če bi se očetu nehal upirati. Stari je navsezadnje po svoje preudaren človek. Predvsem pa je gruntar. To je v njem in nič si ne more pomagati. Nekoč so ga vpregli v ojnice grunta in vlekel bo do smrti. Toda njemu seveda nikoli ni prihajalo na misel, da bi lahko tudi izpregel, kakor Cirilu.

Bilo ji je hudo, ker je bil Ciril tako vibrav in nezanesljiv. Zato ker ga je imela rada. Plaho je rekla:

»Na veliki domačiji je zmeraj bolje kot v službi. Kaj pa ti pravzaprav manjka?«

»Nič!« je rekel togotno in se obrnil k njej. »Cisto nič! Stari tudi zmeraj pravi, da nič. In zdaj si še ti začela!«

Hipoma ji je postalo žal, da je prišla v kamro. Samo razdražila ga je! Mar bi ga bila pustila spati do večera, potem bi ne bil tako slabe volje. Obrnila se je, da bi šla.

Fant je naglo stopil k njej in jo pred vrati prestregel.

»Nikar ne hodi,« je rekel. »Tako redko sva čisto sama. Saj me imaš rada, ne?«

»Imam,« je rekla mukoma. »Samo nikar ne bodi tako čuden.«

»Nisem čuden. Samo ti me ne razumeš, Mihela. Tudi ti me ne razumeš!«

Objel jo je in ji ljubeče, pa tudi rahlo gledal v obraz. Ko mu je slonela v rokah, je vedela, da ga ljubi kakršnen je, a ji je kljub temu hudo, ker je tako nemiren. Milan, Viktor... kako daleč sta bila nenadoma oba, kako daleč razočaranje, ki jo je nekoč poglaval z doma! Tisto njeno razmerje z Milanom je bilo samo nekaj, kar se nemara zgodi vsem mladim dekletom, ki delajo na žagah po vsem svetu, če so količkaj mikavne, Ciril pa je nekaj drugega. Od njega se ne bo mogla nikoli odtrgati. Nikoli!

Prevzela jo je blažena omotica, ko jo je fant pol nesel, pol pa mu je sama sledila k postelji. Posadil jo je na odejo in sedel zraven nje. Ko sta tako sedela, ne da bi si kaj rekla in so se Cirilove noge v progastih nogavicah dotaknile mrzlega poda, sta oba začutila, da ju zebe.

»Leziva v posteljo,« je pridružen rekel fant. »Tako mraz je!«

»Nikar,« se je šepetaje branila in z zadnjim ostankom volje poskušala ostati trezna. V njej je zaživel tisti neznanjski strah, ki jo je prevzel vsakokrat, kadar sta bila sama, čeprav jo je Ciril samo poljubil ali pa jo bežno stisnil k sebi.

(Se nadaljuje)

ROJAKI

PREDSTAVLJAMO VAM NAŠE MESTO

Dragi rojaki! Predstavili bi vam radi svoje mesto. S fotografijami in kratkim opisom nekaterih zanimivosti, se boste v mestu, ki vas gostoljubno sprejema, lažje znašli. Želimo pa tudi, da bi vam mesto in ljudje ostali v lepem spominu in da bi še prišli k nam na obisk.

Morda vas bo naše opisovanje Velenja pritegnilo, da si boste sami podrobneje ogledali to kar opisujemo. Oglejte si, ne bo vam žal!

Pogled na stari in novi del Velenja

VELENJE (398 m) ima deset tisoč prebivalcev in je eno najlepših mest Jugoslavije.

Velenje leži na vzhodni strani Saleške doline, tako je dostopno iz Savinjske doline po asfaltirani cesti (odcep pri Petrovčah) in s Koroške po slikoviti soški reki Paki.

Od Celja je oddaljeno 25 km, Slovenj Gradca 25 km, Dravograda 40 km, Maribora 86 km, Ljubljane 88 km in od znanega zdravilišča Dobrna 10 km.

Novo rudarsko mesto Velenje je znano po svoji posebni arhitektonski celovitosti in skladnosti.

Ob vstopu v slikovito Saleško dolino se na strmi skali dviga starodavna razvalina GRADU SALEK. Kot molčeči čuvár večstoletnega izročila se s svojimi slepimi očmi ozira po dolini, ki je v preteklosti tolikokrat menjala svojo podobo.

Prve Saleške viteze srečamo že v XII. stoletju. Grad Salek je bil nekaj časa tudi v posesti Celjskih grofov. Rod Saleških viteзов pa je izumrl sredi XV. stoletja, tako da je grad pozneje menjal okrog dvajset kasnejših lastnikov.

Grad nad Velenjem

VELENJSKI GRAD sodi med tiste gradove na Slovenskem, ki so tesno povezani z nastankom naselbine ob njegovem vnožju. Leta 1296 se omenja, da je bil prvi lastnik velenjskega gradu Friderik Kunšperški. Iz konca XIV. stoletja pa se je v arhivu ohranila vest, da je grof Herman Celjski grad s silo odvzel Johannu Liechtensteinskemu, nakar mu ga je moral po posredovanju vojvode Albrehta zopet vrniti.

Posnetek iz muzeja slovenskih premogovnikov

Grad so oblegali tudi Turki in ga skoraj do kraja porušili. Stavbo so spet (1681 l.) pozidali in naselili. Imela je, če odštejemo štirinadstropni stolp, dve nadstropji. Do nje pa je držal mostič, ki so ga ob nevarnosti lahko dvignili. V njej je bilo 36 soban, kar pomeni, da je bila za takratne razmere razsežna. Pod stolpom so bile v živo skalo vsekane ječe in kleti.

V drugi polovici XVIII. stoletja je zadela grad usodna katastrofa. Grajska gospoda je imela v njem zabavo z gostijo in plesom. Nihče ni opazil, da je v stavbo udarila strela in vnela škodljivo streho. Grad je bil takoj ves v plamenih. Takrat so pogoreli tudi vsi akti, ki bi lahko pričali in osvetlili preteklost posebne grajske arhitekture Saleškega gradu.

Danes je ohranjen samo mogočni srednjeveški stolp. Zaradi impozantne zasnove in edinstvene lege ga prštevalimo med največjane priče srednjeveške grajske arhitekture na Slovenskem.

Prečelje velenjskega Kulturnega doma

KULTURNI DOM (zgrajen 1959. leta) uvrščamo med najlepše reprezentančne zgradbe Velenja. Dom je izrednih zunanjih in notranjih arhi-

tektonskih oblik. Bogat pa je tudi po umetnostnih stvaritvah. Dekorativna kovinska plastika na vhodni fasadi je delo znanega slovenskega kiparja S. Batiča. Veliki mozaik v avli in sliko »Igra« v kadičnici je naredil slovenski grafik R. Debenjak, doprsni kip maršala Tita pa akademski kipar Pengov.

Dvorana ima 396 sedežev. Pogrezljiv prescerij, ki se spremeni v velik prostor za orkester in tehnično odlično opremljen oder omogočata izvajanje najzahtevnejših odrskih del in koncertov.

V kulturnem domu so tudi vsi potrebni delovni prostori vseh sekcij delavskega prosvetnega društva »Svoboda« in nižje glasbene šole »F. Koruna — Koželjskega«

DELAJSKI KLUB (zgrajen 1959. leta) zavzema v Velenju vidno mesto med objekti za družbeno življenje. Posebna mikavnost so cvetlični mozaiki in vrtno lope z lepim razgledom na mestno središče

Delavski klub je namenjen rudarjem in delavcem. Tu se zbirajo po

težkem in napornem delu, se v njem pogovarjajo, berejo dnevne časopise in revije ter zabavajo z družabnimi igrami. V njem je zameetek družabnega življenja.

Lepo so opremljeni klubski prostori, moderno urejen bulet in »rdeči kotic« za manjše družbe, zimski in letni botanični vrt z bazenom v katerem plavajo zlate ribice. Posebna zanimivost je tudi manjši likovni salon, kjer so stalne razstave naših in tujih likovnih umetnikov.

Moderno kotalkališče

KOTALKALIŠČE je v parku severozahodno od središča mesta, ob cesti proti Velenjskemu jezeru.

Moderno kotalkališče je obdano z zelenicami in cvetjem. Okrog plošče je v zankah speljana tri metre široka in 800 metrov dolga betonska steza. Kotalkališče nudi idealne pogoje za vrhunska tekmovanja. Služi pa tudi raznim kulturnim in športnim prireditvam.

OTROŠKO IGRISČE leži v neposredni bližini mestnega središča na ravnicah med Saleško cesto in gričem. Otroci imajo tu pestro izbiro igrac: letalo, tovorni avtomobil, ozkotirna lokomotiva, osebni avtomobil in otroški kopalni bazen s toboganom. V bližini bazena je lopa s klopni za zaščito pred nenadnimi deževnimi nalivi. Na igrisču pa je tudi prikupna indijanska vasica, gugalnica, vrtiljak in drugo.

DOM POČITNISKE ZVEZE sprejema pod svojo streho mlade, ki želijo ceneno bivati v Velenju. Organizira obiske v tovarne in ogled rudnika. Prireja izlete v bližnjo in daljnjo okolico.

Park

MLADINSKI KLUB, je v neposredni bližini rudarske šole. V okusno urejenih prostorih se zbira mladina Velenja.

Notranjost mladinskega kluba se organsko spaja z okolico. Ta je park in igrisče hkrati. Na klopih posedajo tisti, ki želijo počivati. Zelenice, barvasto cvetje in pršci vodni curki so prava naslada utrujenim očem. Na rdečkastih ploščah pa vadijo odbojkarji in rokometaši.

Mladinski klub je funkcionalno urejen. Stene krasijo umetnine slovenskega slikarja Jakija. V posameznih delih dokaj velikega prostora so glasbena skrinja, televizor, šah in še druge igre, ki prijetno zaposlijo mladega človeka.

HOTEL »PAKA« je komfortno urejen gostinski objekt. Je v središču novega Velenja. Razpolaga s 117 ležišči, 2 apartmajema, banketno dvorano, restavracijo, vrtno letno teraso in saloni za poslovne razgovore in nočnim zabavnim lokalom. V recepciji hotela prodajajo spominke in menjajo tujo valuto.

Hotel »PAKA« Velenje

Izredno privlačna je RESTAVRACIJA JEZERO z weekend hišicami, avtocampom, urejeno plažo za ko-

Letna restavracija ob jezeru

panje, parkirnimi prostori in čudovitim pejzažem. Jezero je čudovito za čolnarjenje, ribolov, kopanje in odih.

VELENJE VAS VABI TUDI POZIMI. Primerno urejeni so tereni za turistično smučanje in sankanje. Pod velenjskim gradom pa so 8, 15, 30 in 45-metrške skakalnice za smuške skoke.

Takšno pa je Velenje poznati

Cestitamo ob 4. juliju

**KLEPARSTVO – VODOVOD
ŠOŠTANJ**

DELAMO

- krovsko-kleparska
- vodoinštalaterska
- strelovodna
- ključavničarska
- in ostala dela.

NAŠE ISKRENE ČESTITKE
OB DNEVU BORCA

**LESNOINDUSTRIJSKI
KOMBINAT ŠOŠTANJ**

Cestitamo vsem delovnim
ljudem za Dan borca in
Dan rudarjev

DELOVNI KOLEKTIV

**CHROM-METAL
VELENJE**

PODPLATNO, GORNJE IN
TEHNIČNO USNJE

proizvajamo v najboljši
kvaliteti.
Priporočamo se!

TOVARNA USNJA ŠOŠTANJ

»GALANTERIJA«

Tovarna pohištvenega okovja iz
gumbov iz plastičnih mas ŠOŠTANJ

CESTITA SVOJIM CENJENIM
STRANKAM IN VSEM OBCANOM OB
DNEVU BORCA.

Pridružujemo se čestitkam ob Dnevu
rudarjev in Dnevu borca

**IZDELOVALNICA GUMIRANEGA
PAPIRJA VELENJE**

STIX VELENJE

NUDI KVALITETNO IN SODOBNO
KUHINSKO OPREMO

Cestitamo ob dnevu borca in Dnevu
rudarjev.

Trgovsko podjetje

»ZARJA« ŠOŠTANJ

Cestitamo vsem delovnim ljudem ob
Dnevu borca.

velenje 15. 16. 17. 20

EVROPSKA KOTALKARSKA ELITA

V VELENJU

STANE KAVCIC,
predsednik slovenskega
izvršnega sveta,
je pokrovitelj
II. mednarodnega
kriterija v umetnostnem
kotalkanju.

bodo v naslednjih dneh dopoldne tekmovali v obveznih likih. Za gledalce so najzanimivejši prosti programi, ti bodo zvečer. V ponedeljek popoldne bo na velenjskem kotalkališču še ekshibicijski nastop. Ta program bo snemala tudi ljubljanska televizija.

Pokrovitelj II. mednarodnega kriterija v umetnostnem kotalkanju je predsednik izvršnega sveta Slovenije STANE KAVCIC (na sliki levo).

Našim bralcem predstavljamo nekatere tekmovalce, ki bodo nastopili v Velenju na mednarodnem tekmovanju v umetnostnem kotalkanju.

Od 30. junija do 3. julija bo v Velenju veliko mednarodno tekmovalno kotalkanje. V Velenje bodo prišli asl na kotalkah iz obeh Nemčij, Italije, Anglije in Jugoslavije. Na tem neuradnem evropskem prvenstvu v kotalkanju pa bodo nastopili tudi mladi Velenjčani, člani kotal-

karskega kluba, ki slavi letos peto obletnico obstoja in uspešnega dela. To so: Franci BLATNIK, Slavko KORENIC, Bojan OSOJNIK, Tatjana LAP, Nataša DERMOL in Duša FISER.

V petek zvečer bo slavnostna otvoritev, nato pa nastop parov. Potem

CRISTINE KREUTZFELD, ZR Nemčija, 3. na svetovnem prvenstvu 1966

WENDY BLACKMORE, Velika Britanija

Par iz Zahodne Nemčije

GRAHAM CUBITT, Velika Britanija

HEIDI GROTE, ZR Nemčija

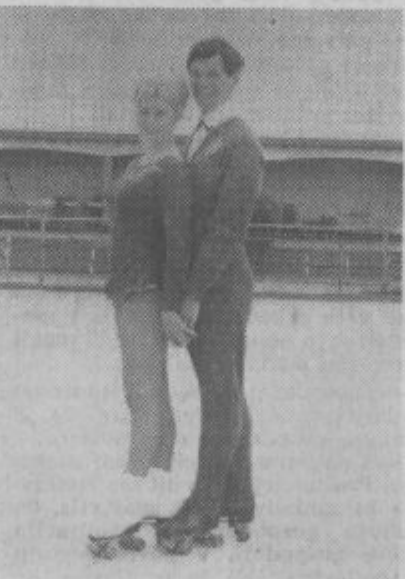
GEOFFREY RICHER, Velika Britanija

ASTRID BADER, DR Nemčija, 1. na svetovnem prvenstvu 1966. l.

VALERIE WOOLBEV, Velika Britanija

PATRICIA SEANAN in PAUL WYTON, Velika Britanija

JANE GOSLING in GEOFFREY RICHER, Velika Britanija

MARGOT NISSEN in HEINZ GERMERHAUSEN, ZR Nemčija

RENATTE ZEDWORN, DR Nemčija

šport šport šport šport

NOGOMET

POKALNE TEKME

Nogometne enajsterice iz Smartnega ob Paki, Šoštanja in Velenja so se pomerile med seboj v okviru tekmovalnega za pokal maršala Tita.

SMARTNO — ŠOŠTANJ 2:1 (0:0)

Nogometaši Smartnega ob Paki so na svojem igrišču premagali Šoštanjčane z rezultatom 2:1. Gole za

Šmartno so dosegli Podgoršek in Gostecnik, za Šoštanjčane pa Tajnik.

VELENJE — SMARTNO 5:1 (2:1)

Po dobljeni tekmi proti Polzeli s 3:0 so Velenjčani premagali nogometaše Smartnega ob Paki z rezultatom 5:1 (2:1). Šmarčani so proti boljšim domačinom zdržali v prvem delu, medtem ko so v nadaljevanju Velenjčani svojo premoč izrazili v zadetkih. Za Velenjčane so bili uspešni: Kujan, Gojčević, Topčič. Mladinci Velenja so v pokalni tekmi premagali sovratnike Olimpa iz Celja z rezultatom 4:3.

KOSARKA

Elektra:Jesenice 67:56 (28:24:)

V tekmovalstvu slovenske košarkarske lige so odigrali še tri kola jesenskega dela tekmovalstva.

Šoštanjki košarkaši so v prvem kolu nesrečno izgubili v Ljubljani proti Iliriji z rezultatom 34:31. Sprejanje je močno oviralo dejavno vrenje, kar se je odražalo tudi v doseženih zadetkih.

V Mariboru pa so klonili proti ZKK Maribor z rezultatom 81:71 (43:35). Največ košev za Elektro so dosegli: Naraločnik 15, Videmšek, Jerič in Kac po 12.

V zadnji tekmi pred poletnim odmorom pa so košarkaši Elektro na domačem stadionu premagali Jesenice z rezultatom 67:56 (28:24).

Ves čas tekme so bili domačini boljši nasprotnik in so zasluzeno osvojili obe točki. To pot so vsi igrali dobro in uspeh ni izostal. Zal pa je Elektra šele ob koncu tekmovalstva prišla v formo.

Koške so dosegli: Lukman 21, De Costa 12, Videmšek 8, Jerič 6, Moškon, Naraločnik in Kac 4, Cerar 5 in Natek 2.

Kegljaški turnir v Šoštanju

V okviru »Tedna športa« je bil v Šoštanju kegljaški turnir, na katerem so sodelovale štiri ekipe — Olimp in Aero iz Celja, Fužinar iz Raven na Koroškem in domači Partizan.

Tekmovali so v borbenih partijah z desetimi tekmovalci.

Najboljši so bili kegljači celjskega Olimpa, dobro pa so se uvrstili tudi domačini — na drugo mesto.

Za Partizana so tekmovali: Vogrinc, Vojš, Vučina, Jambrovič, Ivančič, Videtič, Kovačević, Mazej, Krumpačnik in Novak.

Vrstni red:
1. Olimp (Celje) 730 kegljev
2. Partizan (Šoštanj) 691 kegljev
3. Aero (Celje) 682 kegljev
4. Fužinar (Ravne) 669 kegljev

Spominsko tekmovalje

Občinski strelski odbor je v Lajšah pri Šoštanju priredil ekipno spominsko tekmovalje za memorial Južeta Klajnskega. Tekmovali so s malokalibrsko puško. Nastopile pa so

tri mešane ekipe. Največ krogov je zbrala ekipa Rudarja iz Velenja.

Vrstni red:
1. Rudar Velenje — 845 krogov
Hubert Višner 207, Zdenka Stomšek 184, Dušan Perkač 209, Marjan Lipičnik 245.

2. Usnjar Šoštanj — 836 krogov
Franjo Zučko 214, Brigita Leskovšek 175, Boris Kostanjšek 173, Darko Burger 274.

3. Rudar II Velenje — 772 krogov
Janez Godec 176, Marjana Hojan 135, Janez Gregorič 200, Miro Culik 261.

**Naše čestitke
ob 3. in 4. juliju**

Na naša vprašanja odgovarja direktor »Oljke«

TUF IN APNO

BILI SMO V SMARTNEM OB PAKI IN SE ZANIMALI KAKO ŽIVI IN DELA KOLEKTIV OBRATNO GRADBENEGA IN PROIZVODNEGA PODJETJA »OLJKA«. NA NAŠA VPRAŠANJA JE PRIJAZNO ODGOVARJAL DIREKTOR PODJETJA STANE PRAŠNIKAR.

Tovariš direktor, zanimalo nas bi kaj so glavne dejavnosti v vašem podjetju?

— Naša dejavnost je zelo razvejana. Naj jih naštejemo: gradbena, imamo apnenico, mizarstvo, tapetništvo, pridobivanje tufa.

Res zelo širok krog dela. Ker pa menimo, da mislite podjetje še razširiti oziroma prodreti v neki od svojih dejavnosti, bi nas zanimalo katera bo to?

— Jasno je, da ne nameravamo enako razvijati tapetništva ali pri-

Popolnoma drugače pa je pri pridobivanju tufa in žganega apna. V teh delih vidimo prihodnost podjetja. Uspelo nam je že precej dvigniti pridobivanje tufa, želimo pa zgraditi tudi moderen obrat za žganje in hidriranje apna.

KVALITETA TUF — ODLIČNO!

Omenili ste samo tuf, zato nas bo zanimalo kakšna je njegova kvaliteta, saj smo dostikrat slišali očitke, da vaš tuf za proizvodnjo cementa ni najbolj cenjen.

— To vprašanje smo hoteli dokončno rešiti, zato smo v lanskem in letošnjem letu namenili precej sredstev za raziskavo tufa. Zavedali smo se, da nam bo bogato povrnjeno.

In kakšni so rezultati analiz?

— Od raznih inštitutov v naši in drugih republikah smo želeli, da komparativno raziščejo lastnosti našega in pa drugih tufov. Torej še žalskega, livanjskega in opolske breče iz Kumanova. Rezultati so več kot ugodni za nas. Po nekaterih lastnostih naš tuf prednjači v ostalih pa je kvaliteto enak drugim. Zdaj odpašajo vsa nezaupanja v kvaliteto našega tufa.

Kvaliteta je v redu, kaj pa proizvodnja?

— Proizvodnja se je v zadnjem času povečala za 30 odstotkov. Naš obrat želimo tudi modernizirati. Veliko smo že vložili, že v letošnjem letu nameravamo investirati 20 milijonov starih dinarjev. Torej proizvodnja nas ne skrbi. Tudi storilnost je visoka.

Kakšne so zaloge?

— S takim izkoriščanjem kot danes, bi bile zaloge še za 50 let. Seveda je toliko raziskanega, verjetno pa so še večje.

Omenili ste tudi apnenico. Zanima nas kakšne so tu perspektive?

— Kot sem že rekel je naš namen, da razširimo predvsem pridobivanje tufa in pa apna. Vendar moderne zahteve trgovine in transporta ne dovoljujejo več proizvodnje apna na klasičen način. Tako žgano apno je treba prodati v 48 urah, poleg tega pa ima ta dejavnost tudi mrtva obdobja, torej takšna v katerih ne gre v prodajo. Edina rešitev je povečanje kapacitet in pa hidriranje apna. V ta namen bomo morali zgraditi moderne peči in hidrirnico. Ena od peči je že zgrajena. Kvaliteta apna je odlična.

Koliko denarja rabite?

— Precej. Do sedaj smo v glavnem vlagali sami, sedaj pa bomo potrebovali kredit. Upamo, da ga bomo dobili, saj bi bila sredstva hitro vrnjena.

Naj ilustriram s številkami. I. faza, ki je že opravljena, je stala 40 milijonov starih dinarjev. V II. fazi bi opravili gradbena dela za hidrirnico in končno drugo peč. V glavnem bi vlagali lastna sredstva. Za sedaj bi želeli dobiti kredit le za drugo fazo gradnje. Torej za gradbena dela v hidrirnici. Potrebovali bi 25 milijonov starih dinarjev. Toda ne vemo kako bo s temi sredstvi.

NACELA REFORME IN PRAKSA

Rekli ste, da ne veste kako bo s sredstvi. Ali vam banka ne odobri kredita?

— Ni toliko »kriva« banka, če lahko tako rečem. Presenetili so nas drugi. Svet za gradbeništvo in industrijo gradbenega materiala pri republiški gospodarski zbornici je na eni svojih zadnjih sej govoril tudi o gradnji hidrirnice v Smartnem ob Paki. S tem v zvezi nam je poslal priporočilo, naj bi hidrirnice ne gradili, ker nove kapacitete v Sloveniji niso potrebne. O tem je obvestil tudi banko. Ta nam seveda ne odobri kredita toliko časa, da ponovno ne dokažemo upravičenost naše gradnje.

Ali tudi vi menite, da vaša gradnja ni potrebna?

Delo v kamnolomu je naporno

Menim, da lahko odgovorim jasno: potrošniki bodo kupovali od cenejšega. Zakaj ni svet za gradbeništvo interveniral takrat ko smo vlagali lastna sredstva v prvo peč. Vemo, da ostali proizvajalci ne žele izgubiti velikega kupca tj. obrat elektrofilitrskih elementov. Ta obrat rudnika Velenje porabi dnevno 25 ton apna. Žal vedo ostali proizvajalci, da smo se z njimi že dogovorili o prodaji vseh potrebnih količin, saj bo naše apno cenejše, za kvaliteto pa vemo, da je odlična.

Torej je priporočilo sveta izdano v želji, da se ustreže ostalim industrijam gradbenega materiala.

— Skoro lahko rečem, da je to edini vzrok in da so ga izdali na njihovo zahtevo. Če bi se mi ravnanje po načelih gospodarske reforme smo upravičeni graditi.

Danes veliko govorimo o »zavoženih« investicijah. Ali ne bi bila taka tudi vaša dosedanja vlaganja v modernizacijo apnenice, če ne bi mogli z začetim delom nadaljevati?

— Vsekakor, zato tudi moramo nadaljevati. Prepričan sem, da je gradnja gospodarsko upravičena.

Naš pogovor z direktorjem Stanom Prašnikarjem je bil res konkreten in zanimiv. Imeli smo vtis, da njihova gospodarska organizacija dobro gospodarji. V novih pogojih gospodarjenja se je uveljavila. Se bolje pa bo, če v bodočnosti uspejo zgraditi nove obrate. Mi jim to iskreno želimo.

Komisija za Kajuhovo nagrado Skupščine občine Velenje razpisuje po 7. členu odloka o Kajuhovi nagradi (Uradni vestnik Celje, štev. 51/65-548)

NATEČAJ
ZA KAJUHOVO NAGRADO 1967

I.

Kajuhovo nagrado je možno doseči za nesebično, ustvarjalno, umetniško, strokovno in organizacijsko delo, ki ga posameznik opravi in dosega rezultate, ki so vzor sodelavcem.

Področje dejavnosti je kakršnokoli prostovoljno družbeno delo, usmerjeno vzgoji in družbeni aktivizaciji.

II.

Kajuhovo nagrado more doseči posameznik, kakor tudi društvo ali sekcija kot osnovna organizacija, ki se z obsegom in kvaliteto dejavnosti odlikuje.

Izjemoma se za izredne in edinstvene stvaritve ter zasluge za dobrobit občine Velenje podeli Kajuhova nagrada tudi občanom drugih občin.

III.

Za leto 1967 bodo podeljene: 3 nagrade posameznikom v zneskih od 800 do 1.100 N-din, 1 kolektivna nagrada društvu oziroma sekciji v znesku 1.500 N-din.

Nagrade bodo podeljene na svečani seji Skupščine občine Velenje ob proslavi občinskega praznika, 8. oktobra 1967.

IV.

Predloge kandidatov pošiljajo občinska vodstva, organizacij in društev občine Velenje, Komisiji za Kajuhovo nagrado.

Številka: 113-8/1967/2

Datum: 7. 6. 1967

Predsednik

komisije za »Kajuhovo nagrado«
Peter Krapež, l. r.
dipl. gozdar. inž.

15.000 LJUDI NA
VELENJSKI TOMBOLI

Na tradicionalno tombolo ob Velenjskem jezero je prišlo 15.000 ljudi. Čeprav je med prireditelji deževalo ni niti prireditelje niti obiskovalce oviralo, da ne bi vztrajali do konca.

Velenjski turistični in gostinski delavci so na začetku sezone naredili zrelotni izpit. Vsi, ki so bili v Velenju na veliki tomboli, se niso pritoževali nad uslugami gostincev. Domov so se vračali zadovoljni.

Zadovoljni pa so bili tudi prireditelji. Prodali so vse tombolske karte. Mnogi obiskovalci, ki so mislili, da je še čas za nakup, so ostali brez njih.

Posebej moramo pohvaliti urejenost prometa. Toliko motornih vozil še v Velenju ne pomnijo. Promet pa je bil tako urejen, da kljub precejšnji gostoti ni bilo nobene nesreče. Miličniki so bili povsem kos svoji nalogi.

Tombolo so v Velenju priredile sindikalne podružnice iz Velme, Chrommetala in STIX-a.

Tokrat je bila sreča naklonjena šestnajstletnemu delavcu BOŽU OBREZI iz Velike Pirešice. Dobil je

glavni dobiček — osebni avtomobil »škoda 1000 MB«.

Ostalih 19 glavnih tombolskih dobitkov pa so dobili: pralni stroj Drago Meh iz Prevalj, televizor Jožica Divjak iz Braslovč, hladilnik Miha Skaza iz Višnje vasi, pralni stroj Viktor Koštomaj iz Lemberga pri Stirnem, hladilnik Stane Goremssek iz Zagorja, električni štedilnik Ivo Antal iz Velenja, radioaparati Rajko Dorovec iz Celja, štedilnik Marija Tajnšek iz Polzele, centrifugo Ivan Sipec iz Rogaške Slatine in Tone Pirmanshek iz Pesja, štedilnik Marija Tovornik iz Zagorja, Fric Kovačič iz Lisičnega in Kanrad Praznik iz Celja, gramofon Ida Kers iz Skofje vasi, dodatno peč Stane Podbregar iz Trbovelj, gramofon Silva Zupanc iz Liboj, tranzistor Anton Vuran iz Velenja, mikser Oto Kos iz Gomilkega in brivski aparat Marjan Obrez iz Liboj.

SLOVENSKA IZSELJENSKA MATICA in TURISTIČNO DRUŠTVO
VELENJE, vabita na

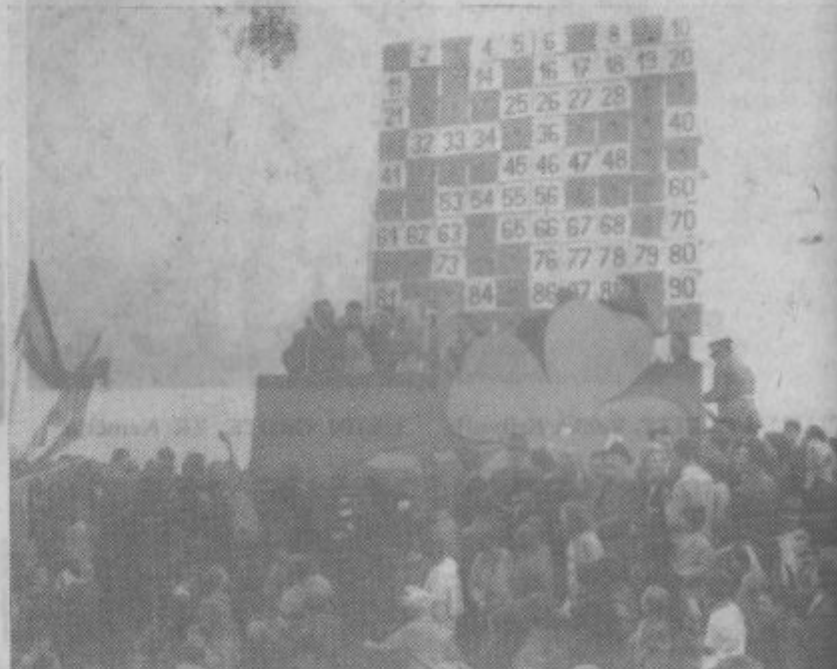
XII. tradicionalni izseljenski piknik

v torek, 4. julija ob Velenjskem jezeru

- ob 10. uri: zbirališče naših rojakov in ostalih gostov pred hotelom »Paka«
- ob 10.30 uri: kratek program na kotalkališču — nato sprehod skozi park do jezera
- ob 11. uri: napitnica v letnem gledališču in pozdrav »starost« zbora
- ob 11.30 uri: pričetek osrednjega programa piknika — pozdravni govori:
 - predsednik Skupščine občine Velenje Peter Krapež, dipl. inž.
 - predsednica Slovenske izseljenske matice Zima Vrščaj
 - predsednik Turistične zveze Slovenije dr. Danilo Dougan
- Program izvajajo:
 - Ladko Korošec, prvak ljubljanske opere
 - Cilka Valencić, sopranistka iz Clevelanda
 - oktet iz Pittsburga
 - folklorna skupina »Tine Rožanc« iz Ljubljane
 - pevski zbor »Kajuh« iz Velenja
 - instrumentalni kvintet »Saleški fantje«
 - rudarska godba iz Velenja
 - Sandi Krošl, gledališki igralec iz Celja
 - Marija Goršič, gledališka igralka iz Celja
 - Janez Skof, gledališki igralec iz Ljubljane
- ob 13. uri: zaključek programa
- Prosta zabava s petjem, glasbo in plesom. Vmes bo poskrbljeno za ribolov, čolnarjenje, streljanje, kopanje in razne družabne igre.
- ob 16. uri: balinarski dvoboj

PRIDITE NA PRIJETNO SNI-
DENJE V VELENJE — VABI-
JO VAS VELENJČANI IN RO-
JAKI IZ ZAMEJSTVA!

Zivljenje na velenjskem jezeru

Veliko jih je prišlo, srečo pa je imel samo eden

RUDNIK LIGNITA OBVEŠČA

Zaradi boljše oskrbe potrošnikov s premogom je prodajna služba rudnika lignita Velenje organizirala maloprodajni odkup premoga direktno na rudniku.

Sedež prodajne pisarne je na novem jašku v Prelogah (v novi žagi).

Potrošnikom priporočamo naj se s premogom oskrbijo v letnih mesecih.

Za kmetovalce

PREVETVANJE KRME

Za prevetranje krme se uporabljata dva sistema:

1. Sistem z rešetkastim dnom in stabilnim glavnim kanalom.
2. Sistem z glavnim kanalom, ki se po potrebi dviguje.

Sistem z rešetkastim dnom in stabilnim glavnim kanalom se sestoji iz glavnega iz glavnega kanala, v katerem je vgrajen ventilator. Dno pri tej dosuševalni napravi je narejeno iz letev, ki so dvignjene 15 cm od tal ter 5 cm narazen. Opisani način dosuševanja se uporablja takrat, ko po dosuševanju mrvo premečemo in si s tem napravimo porostor za drugo krmo.

Glavni kanal mora biti spodaj odprt, stranski steni in zgornja stena pa mora biti neprodušno zapta. To napravimo iz žlebasto sestavljenih desk, tako kot ladijski pod. Odprtina, kjer je vgrajen ventilator, je velika 90 x 90 cm, nato pa se kanal počasi ožja tako, da je na splošno konec velik samo še 60 x 60 cm. Ta zožitev je potrebna zato, da brzina zraka, ki ga ventilator potiska, ne pada. Odprtina glavnega kanala mora biti obrnjena proti jugu ali jugozapadu, to pa zato, ker je na teh smereh zrak toplejši. V bližini te odprtine pa naj ne bi bilo gnojšč, ker je zrak v bližini gnojšča vlažnejši.

Rešetkasto dno ne sme biti napravljeno čisto do sten, ker na ta način preprečuje uhajanje zraka ob straneh. Za ta sistem dosuševanja lahko uporabimo vsak skedenj, kozolec, supo ali primerno gospodarsko poslopje. V primeru, da mislimo pustiti mrvo na mestu in da bomo nalagali mrvo višje kot 4 m, moramo napraviti v mrvi, ki se ob sušenju precej seseda, posebne kanale, da gre lahko zrak skozi rešetke in že suho krmo neovirano do novo naložene krme. To napravimo s posebnimi čepi (stebri), ki so ca. 2 m visoki in imajo premer

40 x 40 cm. Te čepi počasi dvigujemo, ti pa v sesedeni krmi puščajjo sled, po kateri prihaja zrak neovirano do sveže krme. Običajno se postavi po en čep na vsakih 10 do 15 m².

Krmo postopoma nalagamo na rešetke in kanal do 4 m visoko. Pri nalaganju krme moramo paziti, da s hojo ne stlačimo preveč krme, ker bi si v stlačeni krmi zrak težko našel pot.

Drugi sistem je pa narejen prav tako iz glavnega kanala, ki ima dva dela. Prvi del je stabilen, je dolg ca. 1,5 m in je v njem vgrajen ventilator. Drugi del kanala je dolg ca. 6 m in se med časom sušenja dviguje. Ta kanal se dvigne s škripčevjem, ki je montirano na ostrešje, s kanalom je pa povezano z žico. Omenjeni kanal je zrakotesno zaprt nasproti ventilatorja. Prav tako mora biti zaprt z vrtalicami ali loputo dvizni kanal na sprednjem mestu. Ko seno naložimo do vrha obeh kanalov, dvignemo preko omenjenih škripcev dvizni kanal. Obenem pa zapremo loputico, da nam ne uhaja zrak. Z nalaganjem se višina sena v seniku dviga. Zaradi tega je treba dvizni kanal venomer dvigati za toliko, da se vidi zgornja površina, po kateri lahko tudi hodimo.

Z dviganjem pušča kanal mrvi sled, po kateri se lahko giba zrak, ko pride do kanala, ne more naprej in si išče pot po novo naloženi krmi. Dvizni kanal leži v začetku na podstavkih, da ima zrak prosto pot do sena. Sigurno se naprava kmalu amortizira, če upoštevamo, da dobimo krmo, v kateri je najmanj dvakrat več hranilnih snovi, kot pri krmi, ki jo sušimo na tleh.

To napravo lahko napravi vsak mizar, treba je kupiti le ventilator z motorjem ali samo ventlator, če je elektromotor že pri hiši. Za celotno napravo je potrebna ca. 0,600 m³ lesa. Celotna naprava bi v primeru, da kupimo nov ventilator z motorjem, stala samo 3.000.— Ndinarjev.

KMETIJSKA ZADRUGA SPOROČA — KMETIJSKA ZADRUGA SPOROČA

Obvestilo potrošnikom

Cenjene potrošnike obveščamo, da pripravljamo predlog za nov način prodaje svežega govejega mesa. To meso bi v bodoče lahko prodajali tudi s kostmi.

Ker je skupščina občine Celje že sprejela nov način prodaje mesa, smo enak način predlagali tudi velenjski skupščini. Želimo, da bi tudi za naše področje uveljavili nov način prodaje mesa.

Na podlagi sedanjega odloka smo lahko prodajali goveje meso le brez kosti, razen nekaterih delov, kot so: ledja, prsa in rebra, ki so bila že do sedaj v prodaji kot meso »z vraščenimi kostmi«.

Nov način prodaje predvideva

enak način prodaje mesa z dopolnitvijo in dovoljenjem, da se lahko goveje meso prodaja tudi s kostmi in sicer s priklado do 25 % kosti. 1 kg mesa s kostmi lahko vsebuje največ 25 dkg kosti. Potrošnik bo imel torej izbiro pri nakupu svežega mesa. Imel bo možnost kupiti meso po kakovostnih brez kosti ali pa s kostmi. Vse kategorije mesa ostanejo tudi v bodoče nespremenjene. Tudi povprečna cena za sveže meso ostane enaka kot doslej.

Zaradi lažjega poznavanja in razvrščanja mesa po kategorijah v odnosu na prodajne cene, objavljamo v celoti cenik za vse vrste svežega mesa.

GOVEJE MESO	za 1 kg
Meso brez kosti po kategorijah:	N-din
Pljučna pečenka, stegno, pleče, brzola	15,20
Bočnik, vrat, potrebušina	12,50
Meso s 25 % kosti po kategorijah:	
Pljučna pečenka, stegno, pleče, podplečno meso, visoka in nizka brzola	11,60
Bočnik, vrat, potrebušina, prsa, rebra, robček	9,50
Povprečna cena govejega mesa	11,66
TELEČJE MESO	
Meso brez kosti po kategorijah	
Stegno, pleče	20,30
Bočnik, flam	17,50
Meso z vraščenimi kostmi:	
Zarebrnica (kare), ledvična pečenka	16,30
Prsa, vrat	11,70
Povprečna cena telečjega mesa	13,96
SVINJSKO MESO brez slanina	
Meso brez kosti po kategorijah:	
Stegno, pleče	16,60
Potrebušina ali flam	10,80
Meso z vraščenimi kostmi po kategorijah:	
Zarebrnica (kare)	15,00
Vrat	14,00
Rebra	9,00
Krače	8,30
Povprečna cena za 1 kg svinjskega mesa brez slanina	13,35

Kmetijska zadruga
Šostanj

KMETIJSKA ZADRUGA SPOROČA — KMETIJSKA ZADRUGA SPOROČA

Ali čakamo na nesrečo?

Navadno je tako, da se mora najprej nekaj hujšega zgoditi, potem se šele odločimo, da v bodoče podobno nesrečo ali nezgodo odpravimo.

Osnednje otroško igrišče s parkom in bazenom je zelo ugodno točirano in postaja s svojimi gugalnicami, vrtljaki in s peskovkami ter ostalimi zanimivimi velikimi »igračami«, iz leta v leto živahnejše in prijetnejše. Posejana živa meja, grmičevje in drevje dajejo vsako leto več prijetne sence in lepši izgled igrišču na katerem včasih kar mgolgi otrok, posebno še ob prazničnih dnevih, ko park obiščejo mnogi motorizirani turisti.

Leta 1963, z udnarškim delom Velenjčanov, narejeni otroški park, tako že v veliki meri služi svojemu namenu.

Do sem je vse lepo in prijetno, to preden pride otrok do igrišča mora prečkati široko in zelo prometno cesto, ki je svojo frekvenco še povečala z improvizirano avtobusno postajo v neposredni bližini. Tako kot je zadnja leta velik promet na tem delu Saleške ceste, lahko zmede še odraslega, kaj šele otroka, ki bi se morda sam upal preko ceste na otroško igrišče. Avtomobili, najsi bodo osebnih, tovarni ali pa avtobusi, z neznanjansko hitrostjo drivjo preko, ravno pred kratkim sveže označenega, prehoda za pešce. Namesto, da bi kdaj pa kdaj po predpisih ustavili vozilo, pa se hupajo in še bolj zmedejo ne-močne pešce. Kaj torej storiti? Ali takoj najiti neko ustrezno rešitev ali pa počakati, da pride do hude in tragične prometne nesreče? O tem bi glede na naraščajoči avtomobilski promet, že morali odgovorni organi čimprej sprejeti pametno rešitev. Nekoč so govorili o nekem podvozu ali nadvozu za pešce, vendar o tem sedaj verjetno nihče ne razmišlja,

ker ni denarja; ni pa rečeno, da kdaj pozneje ne bi prišla taka rešitev v poštev.

Ob taki situaciji kot trenutno je, menim, da ne bi bilo slabo ob »zebrici« postaviti še znak »prehod za pešce«. Tudi občasna navzoč-

JESNI REGISTRACIJA MOPEDOV

V Saleškem rudarju smo že poročali, da morajo biti vsi mopedi registrirani do konca leta.

Občinska skupščina Velenje bo organizirala registracijo mopedom v drugi polovici avgusta in v prvi polovici septembra. Točen razpored bomo objavili.

Republiški sekretariat za notranje zadeve ima že izdelanih večjo količino evidenčnih tablic. Registrirali se bodo le tisti mopedi, ki so tehnično brezhibni. Vsak moped mora biti opremljen z lučjo za osvetlitev registrske tablice.

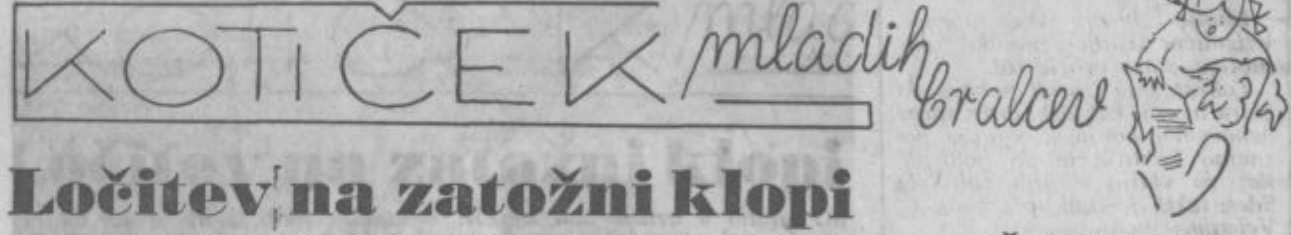
Tehnično brezhibnost bodo ugotavljale pooblašene organizacije za opravljanje tehničnih pregledov motornih in priklopnih vozil. Mopede, ki ne bodo tehnično brezhibni, ne bomo registrirali.

Lastnikom starejših tipov mopedom, ki nimajo luči za osvetlitev registrskih tablic priporočamo, da čimprej mopede pravilno opremijo, sicer bodo pri registraciji izločeni. Posebno mora vsak lastnik paziti, da bo imel dušilec zvoka kot je to predpisano od proizvajalcev mope-

nov prometnega milicijska, ob prehodu za pešce ne bi bila napak. Saj bi na tem mestu lahko v veliki meri dodobra spoznal naše voznike in jih čemu primerno opozarjal, po potrebi pa tudi kaznoval.

Ne čakajmo torej na nesrečo, ukrepajmo pravočasno, da ne bo prepozno.

-CAN

Ločitev na zatožni klopi

Preko hiš je divjal divji spomladanski vihar. Skozi prosojen obraz snežink se je smejalo sonce. Drobne bilke so hrepeneče stezale roke kosom modrega neba.

V takih hitrih in sunkovitih obra-
tih zgodnje pomladi je stal pred
menoj mlad učenec. V njegovih
vedrih, kot nebo plavih očeh, ni bilo
veselja.

»Sem Peter Pečalar. Doma sem
z Visokega. Mati je sama. Tri sestre
obiskujejo osnovno šolo. Tako rad
imam mater. Še bolj očeta. Toda
njega ni več... Ločila sta se...«
Ličnice šestnajstletnega korenjaka
so vzdrgetele. Oči so bile polne solz.
Sedel je. Iz njegovih velikih svetlih
solz še vedno berem: Tako sami
smo, očeta ni... V razredu je bilo
mrtevsko mirno. Kljub ječanju spo-
mladanskega viharja in onemogle-
mu zaletavanju zadnjih ledenih
rož.

Verjemite mi, nisem mogel go-
voriti. Zagledal sem se v oči mlade-
niča, v njegovo skoraj orjaško po-
stavo. Nima očeta. Nekje v tujem
mestu streže tujim ljudem. Tukaj
ga čakajo njegovi otroci, a njega ni.
Še podhrteva njegovo telo. Še vedno
je zakopan njegov obraz v dlani.

Potem sem prišel popolnoma no-
vo temo. Nisem želel razpohovati
njegove bolečine. Preveč grenkobe
se je nabralo v moji duši in preveč
tihe pritajene jeze. Da bi mogli od-
gnati lahkomišelnost iz src člo-
veških. Da bi mogli zajeziti poplavo
ločitev, ki jih mnogokrat človeštvo
sprejme kot popolnoma naravno in
nedolžno zadevo.

Peter je še vedno nem. V njegovih
očeh ni več solza. Nekam v daljino
so se uprle, kot bi hoteli poiskati
očeta in mu reči: »Vrni se med nas,
saj te tako zelo pogrešamo...«

Pa se ni. V črnih nočeh Peter
sanja o očetu, ki bi mu rad potožil.
Rad bi mu spregovoril toplo besedo.
Tista prvinška sila narave se v
njem postoteri in vse njegove želje
plavajo le k njemu: Očeta bi rad,
samo očeta. Njega ni...

Peter je v družbi mladih ljudi.
»Naš oče me bo danes odpeljal v
mesto.« »Veš, naš ata se zvečer
vedno poigra z nami. Kot mačka z
miško.« »Moj oče me odpelje na
sprehod. Vsi štirje smo. Takrat smo
zadovoljni. Takrat mu lahko pripo-
vedujem o svojih načrtih, igrah,
prijateljstvih...«

Peter odhaja nem. Najraje bi se
razjokal, a ga je sram... Mater je
zvečer obiskal tuj moški. Najraje
bi mu sam rekel, da takoj gre. Ga-
bijo se mu njegove pretirano sladke
kretnje in besede. Oh, ko bi bil se-
daj tu moj oče...

Stavek je ostal le uganka. Nikoli
več ga ni bilo.

V Petrovem srcu in zavesti je
ostala globoka zarez neme boleči-
ne. Nihče v življenju je ni mogel iz-
brisati.

Nekega dne sediva v bifeju. On
sam s svojo žalostjo, jaz njegov
znanec. Oba potujeva domov. V roki
stiska polno čašo, misli na dni mla-
dosti — in jih preklinja. »Moj oče
— ko bi ga mogel enkrat, nekje na
samem srečati. Takrat bi mu divje
kot volk povedal, kaj me tišči! Po-
glejte, tu, tu notri, tu notri me stra-
hovito žre. Rekel bi mu, da je uničil
življenje štirih. Tudi mene.« Poiskal
sem njegove kalne, blodne oči — in
videl sem v njih resnico. »Pojdiva,
mati naju čaka,« sem mu skoraj ti-
ho dejal.

Vstala sva. Odhajala sreči nasproti.
Se meni je bilo tisti večer prehudo.
V hladnem pršenju dežja in zavija-
jočem viharju pomladi ter tisoč po-
dobnih nesrečah, ki tarejo mlade in
stare otroke, je bila ločitev posaje-
na na veliko zatožno klop.

-V-

KONFERENCA ZMS NA GIMNAZIJI

Na velenjski gimnaziji smo imeli
10. junija redno letno konferenco
mladinskega aktiva. Na konferenci
smo spoznali, da gimnazija še ni
popolnoma zaživela, vendar lahko
govorimo že o uspehih.

Dijaki smo pripravili tri samo-
stojne proslave in novoletno raje-
nje. Večina gimnazijcev je obiskova-
la gostovanja SLG iz Celja v Vele-
nju. Imeli smo samostojne plesne
vaje, prispevali smo pesmi in član-

ke za »Mladega rudarja«, obiskali
Filharmonijo in Opero v Ljubljani.
Organizirali pa smo tudi več pre-
davanj.

Najbolj razgibana je bila dejav-
nost športne sekcije. V posameznih
panogah so bili najboljši rokome-
taši, tako fantje kot dekleta.

Plan dela za drugo šolsko leto in
novi sekretariat bomo izvolili jese-
ni, ko bodo na šolo prišli novi dijaki.
Maja Natek

ZBLIŽEVANJE MLADINE

Mladinske organizacije občin Slo-
venj Gradec, Zalec, Mozirje in Ve-
lenje bodo imele več športnih sre-
čanj.

Prvo tako tekmovanje je bilo v
telovadnici RSC Velenje. Mladinci
iz Zalca, Slovenj Gradca in Velenja
so se pomerili med seboj v namiz-
nem tenisu. Največ uspeha so imeli
Velenjčani.

Rezultati:

Velenje — Zalec 3:0

Velenje — Slovenj Gradec 3:0

Slovenj Gradec — Zalec 2:1

Vrstni red: Velenje 4, Slovenj Gra-
dec 2, Zalec 0.

M. N.

Tekmovanje v znanju cestno prometnih predpisov

Občinska komisija za varnost prometa je
organizirala za vse učence petih razredov
osnovnih šol nagradno tekmovanje v znanju
cestno prometnih predpisov. Učenci so iz-
polnjevali posebne teste, ki so bili prilago-
jeni za kolešarje. Namen tega nagradnega
občinskega tekmovanja je bil dosežen, saj
se je nanj pripravljalo več kot 450 otrok.
Sest najboljsh iz vseh centralnih osnovnih

šol je prišlo na tekmovanje v Velenje. Eki-
pe so dosegle naslednja mesta:

— Osnovna šola Gustava Šilaha Velenje —
I. mesto

I: osnovna šola Šostanj — II. mesto

— Osnovna šola Jožeta Letonje-Kmeta
Šmartno ob Paki — III. mesto

— II. osnovna šola Šostanj — IV. mesto

— Osnovna šola Mihe Pintarja Toleda Ve-
lenje — V. mesto.

Najboljši posamezniki pa so bili: Bernard
Zager (I. osn. šola Šostanj), Jani Krofi,
Zdenka Miklavžina, Majda Očepek in Sreča
Friskovec — vsi iz osnovne šole Gustava
Šilaha Velenje.

Učence, ki so na tekmovanju dosegli naj-
boljše rezultate, je občinska komisija za var-
nost in vzgojo v cestnem prometu popeljala
na izlet v Ljubljano. V Ljubljani so jih spre-
jeli člani republiške komisije in jim poja-
njevali promet na najbolj prometnih križi-
ščih. Bili pa so tudi na Urhu pri Ljubljani in
na letališču Brnik.

Občinska komisija za varnost v mestnem
prometu se zahvaljuje vsem prosvetnim delav-
cem za vložen trud pri učenju učencev.

HOTEL »PAKA« VELENJE

KONCERTINA
NARODNA IN PLESNA GLASBA
VSAK DAN, RAZEN PONEDELJKA

Srečanje borcev v Banja Luki

V Banja Luki se bodo 4. julija srečali borci iz desetih jugoslovanskih občin. Iz Slovenije bodo tam tudi borci iz občin Slovenske Konjice in Velenje. Iz naše občine bo odšlo v Banja Luko 70 borcev.

Med udeleženci srečanja bodo tudi borci občine Ivanograd iz Črne Gore. Njihovo združenje borcev nas je zaprosilo, da bi v našem časniku objavili krajši članek o njihovem kraju. S tem bomo omogočili, da se bodo naši borci in tudi drugi seznanili že pred srečanjem z njihovo bogato zgodovino. Prispevek, ki so nam ga poslali in katerega je napisal eden izmed udeležencev in vodja narodnoosvobodilnega gibanja iz njihovega področja tovariš Radivoje Boričič, smo morali žal nekoliko skrajšati.

IVANGRAD — MESTO OB LIMU. Živopisna dolina zgornjega toka Lima s podgorjem Prokletije, Komova, Bjelasnice in starovlaških planin, je področje današnje ivanogradske občine.

Beranska kotlina je središnji del občine in je predstavljala v srednjem veku Budimeljsko župo, ki je bila pomembno središče nemanjške države.

Ivanograd (poprej Berane) je pred nekaj leti slavil stoletnico obstoja. Zgodovina tega kraja je bogata in

je povezana z borbami že v sedmem desetletju prejšnjega stoletja, ko so se prebivalci uprli in odcepili od turške oblasti. Spomladi 1862. leta so Turki na obalah Lima sezidali obzidje za svojo vojsko. Okrog tega zidu se je kasneje razvilo mestno naselje.

Zlasti po letu 1959 se mesto hitro razvija in dobiva fizionomijo modernega mesta s sodobno arhitekturo. Pred vojno je bilo v Ivangradu 3.500 prebivalcev, danes pa jih je že več kot 12.000. Mesto je dobilo novo ime 1949. leta, v spomin na znanega revolucionarja Ivana Milutinovića.

DELOVNI ČAS PRAVNE POSVETOVALNICE

Pravna posvetovalnica pri občinskem sindikalnem svetu Velenje ima naslednji delovni čas.

- 7. julija, od 15.30 do 17.30
- 13. julija, od 15.30 do 17.30
- 27. julija do 31. avgusta ne dela
- od 31. avgusta dalje pa spet normalno, vsak četrtek od 15.30 do 17.30.

MALI OGLASI

PRODAM

● Ugodno prodam osebni avtomobil »Fiat 750«. Naslov v recepciji hotela »Paka« Velenje.

● Zastava 600 D ugodno prodam. Ogled popoldne. Kunej Jože, Celje, Malgajeva 2/III.

● Ugodno prodam gostinski lokal s stanovanjem. — Dobro vpeljana obrt. Ogled vsak dan. Naslov v uredništvu.

HOTEL »PAKA« VELENJE

KONCERTNA
NARODNA IN PLESNA GLASBA
VSAK DAN, RAZEN PONEDELJKA

Avgusta bo zgrajena cesta Šoštanj-Gorenje

Skozi sotesko po Penku modernizirajo cestišče, ki naj bi bilo zgotovljeno že avgusta. To je odsek dolg šest kilometrov od Šoštanja do Gorenja.

Na cesti delajo tri podjetja. Velenjski »Vegrad« bo naredil polovico trase, drugo polovico pa celjsko cestno podjetje. Zavod za raziskavo materiala sodeluje s stabilizacijo vozišča. Zavod je ugotovil, da ima zmes tufa, t.j. naravni kamen, ki ga pridobivajo v kamnolomu »Oljke« iz Smartnega ob Paki, in apna posebne ugodne pogoje, zato bodo zgornji sloj cestišča preylekli s 2.400 kubiki te zmesi. Cestišče dobi isto trdnost kot beton.

SKUPSCINA OBČINE VELENJE

Oddelek za finance

Skupščina občine Velenje oddelek za finance razpisuje

JAVNO DRAŽBO

najdenih predmetov in sicer:

- 1 polivinilasta črna denarnica — ženska,
- 2 moška dežnika,
- 1 zračnica za motorno kolo,
- 1 francoski ključ,
- 3 pedala za motorno kolo NSU Maxi,
- 5 villčastih ključev razne velikosti,
- 2 montirna železa,
- 2 polkrožna ključa
- 1 montirno železo kombinirano s ključem,
- 2 ključa za pritrjevanje svečk,
- 2 nylon dežna plašča,
- 1 fotoaparat znamke »Zorki«,
- 1 moška žepna ura znamke »Medara«,
- 2 svežnja avtomobilskih ključev — Tomos-Astra,
- 1 moška zapestna ura
- 1 ženski zložitveni dežnik,
- 2 ženska kolesa Rog-Turing,
- 3 moška kolesa

Javna dražba bo v sredo, dne 5. julija 1967 ob 15. uri v avli skupščine občine Velenje.

Interesenti si lahko ogledajo predmete pol ure pred dražbo.

ZAHVALA

V globoki žalosti ob izgubi naše drage žene in mame

MARIJE ČUJEŽ

roj. Bračić

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so sočustvovali z nami in jo pospremili k zadnjemu počitku.

Ob tej priložnosti iskrena zahvala tudi dr. Crepišniku iz Velenja za izredno požrtvovalno večletno zdravljenje pokojnice.

Zalujoči: mož Franc in otroci.
Velenje, Celje, Štore in Frankolovo.

Konferenca za časnike

Turistično društvo Velenje je povabilo časnike in predstavnike turističnih podjetij in agencij na razgovor o letošnjih turističnih prireditvah v tem kraju.

Casnikarje in ostale so seznanili predvsem s tremi najpomembnejšimi prireditvami. Te so: od 30. junija do 3. julija bo v Velenju 2. mednarodni kriterij v umetnostnem kotalkanju, 4. julija ob Velenjskem jezeru osrednja prireditev za naše izseljence, 15. in 16. julija pa bo na kotalkališču mednarodni plesni turnir »Evropa pleše«.

Casnikarje je predsednik občinske skupščine Peter Krapež dipl. gozd. inženir, seznanil z možnostmi razvoja turizma v velenjski občini. Sekretarka drsalno-kotalkarskega kluba »Rudar« Mimica Fišer je govorila o tekmovanju kotalkarjev, predsednik turističnega društva Mitja Lap pa o ostalih turističnih prireditvah.

Casnikarjem je nato direktor muzeja slovenskih premogovnikov prof. Jurij Jug razkazal razstavljene eksponate na Velenjskem gradu. Ogledali pa so si tudi barvni turistični film »Weekend v Velenju« in rekreacijski center ob jezeru.

Casnikarji na Velenjskem gradu

RUDNIK LIGNITA VELENJE

*Naše iskrene
čestitke
ob Dnevu rudarjev
in Dnevu borca*

OB 3. IN 4. JULIJU ČESTITAJO

Skupščina občine Velenje
Občinska konferenca SZDL
Občinski komite ZKS
Občinski sindikalni svet
Občinsko združenje ZB NOV
Občinski komite ZMS

VELEBLAGOVNICA »NAMA«

vam za prijeten in udoben dopust nudi po ugodnih cenah

- kopalke vseh vrst
- razne vodne blazine
- čolne iz plastike, camp mize in stole
- spalne vrečke, ležalnike
- razne športne rekvizite

Za vroče poletne dni vam nudimo tudi razna poletna moška in ženska oblačila v različnih kvalitetah in ugodnih cenah.

**Pridite in prepričali se boste!
Trgovsko podjetje »Bazen«
Velenje
Veleblagovnica »NAMA«**

ŠALEŠKI RUDAR

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VELENJE

Lastnik in izdajatelj: Občinski odbor SZDL Velenje — Urejuje uredniški odbor: Ivan Fljavž, Franjo Kljun, Franc Lesnik, Maki Medved, Ljuban Naraks, Milan Šterban, Jože Tekavc, Maruša Trampus, Alojz Zavolovšek in Rudi Zevart — List izhaja vsak drugi četrtek — Posamezna številka stane 30 novih par ali 30 starih dinarjev — Letna naročnina 7 novih dinarjev in 50 novih par ali 750 starih dinarjev, polletna naročnina 3 nove dinarje in 75 novih par ali 375 starih dinarjev. Naročnina se plača vnaprej na tekoči račun: 5074-8-369 pri SDK, ekspozitura Šoštanj — Naslov uredništva: SALESKI RUDAR, Velenje, Titov trg 2, poštni predal 89, telefon 8-50-87 — Rokopisov in fotografij ne vračamo — Tisk in klikeji: GP Celjski tisk Celje.

Njegov konjiček je...

Ljudje zbirajo vse mogoče. Vžigalične škatlice, znamke, lokomotive, staro orožje itd.

Tokrat smo izbrali nekoga, ki zbira in goji kaktuse. Pravzaprav nenavaden konjiček. Ljudje poznajo kaktuse le po bodicah, kaj pa vidijo v njih zbiralci? Eden takih je tudi Jože Volk iz Velenja.

Tovariš Volk, kdaj ste začeli z zbiranjem teh za naše pojme dokaj nenavadnih rastlin?

— Začel sem leta 1955. Ljubezen do rastlin, posebno pa rož, sem podedoval po svoji materi. Takrat sem dobil kaktus, ki ima danes nad dvesto cvetov. Začel sem z zbiranjem. Kmalu sem imel že kar precej vrst. Moja zbirka ima danes okrog 70 različnih kaktusov.

Zanimalo bi nas ali te kaktuse kupujete ali vzgajate sami?

— Nove primerke dobim največ z zamenjavanjem, ali pa jih kupim. Seveda, če bi vse kupo-

Cvetoča kakteja prijateljica Jožeta Volka

val bi bil to precej drag konjiček. Poizkusil pa sem tudi cepiti razne vrste med seboj. To mi je tudi že uspelo.

Kaj pa je največja nagrada za zbiralce?

— Najbolj vesel sem seveda akarat, ko kaktus cveti. Na to je treba včasih čakati tudi po več let, nekatera vrsta pa cvete samo po nekaj ur. Cvetovi raznih vrst so vseh mogočih barv. Res lep pogled.

Omenili ste že, da imate približno 70 vrst teh rastlin, koliko pa je vseh?

— Nad 2000 vrst, vendar nekatere ne uspevajo pri nas. Največjo zbirko pri nas sem videl pri nekem učitelju v Rogaški Slatini, imel je 600 vrst kaktusov.

Jože Volk ima nenavadnega vendar lepega konjička. Tudi mi mu želimo pri njegovem zbiranju veliko uspeha. Gajitelji kaktusov, obrnite se na njega, morda boste lahko z njim kaj razmenjali.

Njegov konjiček je...